

DRUSTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

Mesto pomožnega tajnika v glavnem uradu in v glavnem odboru J. S. K. Jednote je imenovala Miss Barbara Matejka, dosedanja prva pomočnica v glavnem uradu. Bivši pomožni tajnik je pred meseci imeniral in pozneje se je odločil nasledstvu od konvencije določeni namestnik. Uredno naznanilo o tej izpovedi je priobčeno na uredni strani današnje izdaje Dobe.

Za najaktivnejša društva v razpisovanju novih članov so v letnem zadnjem mesecu izdala: št. 120 v Elyu, Minn., št. 70 v Chicagu, Ill., in št. 192 v Gilbertu, Minn. Naj bi dosegli mnogo posnemačev!

V mestu Milwaukee, Wis. bo v ponedeljek 18. maja odprta deveta redna konvencija S. S. P. Zveze, ki je po obsevu članstva četrta med slovenskimi podpornimi organizacijami v Zedinjenih državah. Uredništvo Nove Dobe, J. S. K. J. zeli bratski S. S. S. S., kateri pripada tudi lepo število članov JSKJ, harmoničnega konvencionalnega dela ter članov, ki bodo koristni članstvo SSPZ, za pospeševanje bratskih idej slovenskih podpornih organizacij in na splošno za ves slovenski življenjski deželni.

Mednarodno veselico s plešnimi prireditelji društvo št. 111 J. S. K. v Leadville, Colo., v nedeljo 30. maja.

Greensburgu, Pa. se je odprla podvečni težki operaciji Mrs. Mary Hrvatin, tajnikinjskega društva št. JSKJ.

Indianapolisu, Ind., se za vrsto železniške bolezni za letošnje leto nahaja v bolnišnični obrat Martin Zakrajšek, tajnik društva št. 166 J. S. K. Član istega društva, so Anton Urbančič, je uspešno prestal operacijo na zlati in se zdaj zdravi na

Uredništvu Nove Dobe sta pretekli ponedeljek v Clevelandu oglasila Mr. in Mrs. Frank Maček iz Moon Pa. Cleveland sta posvojeno "drugem potovanju"; pred nedeljo sta namreč obhajala srebrno poroko. Sotnik Maček je poznani družinski delavec, ki je bil delegat na konvencijah JSKJ. Ležalo, da se srečni in zdravi tudi ob priliki tretjega potovanja, po poroki!

Četiri dne je posetil uredništvo tudi sobrat Anton O. O., predsednik gl. porotne komisije JSKJ, s soprogo in družino, trojica se je mudila v Clevelandu po opravkih.

Uredništvu Miss Bajt, člana JSKJ iz Clevelanda, sta pretekli teden oglasili v uredništvu Nove Dobe Miss Matilda in Miss Pauline Trebilcock v Waukeganu, Ill. Izjavljata, da sta bili s posetom v Clevelandu zelo zadovoljni.

Club Vesna v Lorainu, O., se je odprla prijazna skupina za rojane mladine, je (Dalje na 4. strani)

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

PREMAGARJI na poljih trgova premoga so potom UMWA uniže dosegli precej ugodne delovne pogoje od strani operatorjev. Pogajanja za novo pogodbo so med zastopniki premogarjev in operatorjev trajala tri mesece in posredovati je morala zvezna vlada, da je bil prepreden razdor in štrajk.

Premogarji bodo po novi pogodbi obdržali dosedanje plače in važni check-off sistem. S 1. majem 1937 stopi v veljavo sedemurni delavni in petdnevni delovni teden, plače pa ostanejo stare. Pogodba velja za 106.000 delavcev na poljih trgeda premoga.

FEDERALNA ZDRAVSTVENA agencija, znana pod imenom U. S. Public Health Service, je nedavno dobila novega načelnika v osebi dr. Thomasa Parrana. Novi načelnik tega javnega zdravstvenega urada si je postavil šest glavnih ciljev, katere namerava doseči.

Ti cilji so: Dokončno iztrebljenje jetike. Iztrebljenje sifilisa, katerega končne posledice polnijo naše ječe, ubožnice in norišnice. Omogočiti ljudstvu vse dežele pravilno diagnozo raka in zdravljenje istega, kar more znižati smrtno primere za raka za 20 odstotkov. Znižati visoko umrljivost mater ob porodih in detet v prvem mesecu življenja. Popraviti posledice nepravilne diete. Pomagati pohabljenim otrokom k poklicom za samovzdrževanje.

Ako se podjetnemu zdravniku posreči vsaj približno doseči postavljene cilje, bo zaslužil svoj prostor med nesmrtniki in največjimi dobrotniki ameriškega ljudstva.

PRETEKLO LETO so Američani izdali za avtomobile vseh vrst ogromno vsoto \$2,638,000.000. Avtomobilske nesreče pa so v preteklem letu stale Američane \$1,580,000,000. Ta vsota, razdeljena na prebivalstvo dežele, bi znašala \$559 na osebo.

DRŽAVA NEBRASKA ni največja niti najbogatejša v naši Uniji, toda je gospodarsko najbolj trdna, ker nima nikakega dolga, pa tudi ne prodajnega in ne dohodninskega davka, poleg tega pa ima nad 21 milijonov dolarjev gotovine v svoji blagajni. Vpričo vedno večjih dolgov in davkov vse na okoli se to kar čudno sliši.

V COLUMBUSU, Ohio, je leta 1935 pri težaškem delu smrtno ponesrečil črnc Dennis Ross in uradniki State Industrial Commission so pripravili njegovo vdovi izplačati po zakonu določeno odškodnino, toda ne vedo katera vdova je prava. Oglasilo se jih je namreč kar pet, ki vse zatrjujejo, da so bile pokojnikove soproge med leti 1925 in 1935. Dve da sta bili s pokojnikom pravilno poročeni, tri pa trdijo, da je živel z njimi v tako zvanem common law zakonu. "Vdove" so stare od 35 do 84 let. Odškodnina bo izplačana seveda samo eni, in to šele, ko se nad vsak dvom dokaže, katere je "edino prava."

ORGANIZIRANO delavstvo je zmagovalo s svoji zahtevu, da relifni delavci pri WPA projektih dobivajo plače, ki so za enaka ali slična dela običajne v raz-

(Dalje na 4. strani)

KAKŠEN JE CLEVELAND

V Clevelandu bivajoči Slovenci so razdeljeni v več bolj ali manj kompaktnih skupin, ki so mestoma precej daleč ločene druga od druge. Iz tega izhaja dejstvo, da so si zgradili kar sedem Narodnih domov, v katerih se izživlja slovensko družabno življenje. Slovenskih pevskih društev je morda tu ducat ali več, slovenske čitalnice so tri, slovenske mladinske šole tudi tri, telovadno društvo je menda zdaj samo eno, namreč Slovenski Sokol, ki obstoja že okrog 40 let, dramska društva so vsaj tri, če jih ni več, ena godba na pihala in več manjših orkestrrov, ki igrajo na plesnih veselicah in piknikih, nekaj cerkvenih in političnih skupin in neznano število zabavnih in prosvetnih klubov in krožkov.

Nedvomno največje število slovenskih društev v Clevelandu pa pripada raznim podpornim organizacijam. Vse večje slovenske podporne organizacije imajo tu po več društev in tisoče članov. Nekatera društva spadajo tudi k manjšim podpornim organizacijam, nekatera k stari ameriškim, nekatera pa so samostojna. Največ članov v Clevelandu ima menda SDZ, katere glavni urad je v tem mestu in katere poslovanje je omejeno na državo Ohio. Za njo bodo po številu društev in članov: SNPJ s sedežem v Chicagu, KSKJ s sedežem v Jolietu, Ill., JSKJ s sedežem v Elyu, Minn., in SSPZ s sedežem v Chicagu.

Vsa ta društva, bodisi podporna, prosvetna, športna, zabavna itd., obdržujejo svoje seje, prirejajo zabave in se sploh udeležujejo na različne načine. Zato ni čudno, da so dvorane Narodnih domov posebno v sezoni raznih zabavnih prireditev skoro vedno oddane in da se včasih posamezna društva niti zvrstijo ne morejo. Narodni domovi mrgolijo našega ljudstva posebno v jeseni, pozimi in spomladi. Poletne nedelje in ob ameriških praznikih pa je kdo ve koliko piknikov po okoliških farmah. V bližnji in bolj oddaljeni okolici Clevelanda, posebno na vzhodni strani, živi raztresenih mnogo slovenskih farmerjev, in njihove farme si slovenska društva in posamezne slovenske skupine najrajši izbirajo za piknike.

Razume se, da pri tolikem številu raznih društev, klubov ter več ali manj zakroženih skupin ni med rojaki take enodušnosti in sodelovanja, kakoršno je mogoče v nekaterih malih naselbinah, toda zdi se, da to v celoti ne napravlja nikake škode. Morda je prav to gonilna sila, da se člani raznih skupin tem bolj intenzivno udeležujejo v svojih organizacijah. Včasih se na eni ali drugi strani pretirava, da postaja zabavno, toda končno pride le do tega, da obstoja tisto, kar ima pogoje življenja, in ugane tisto, kar jih nima.

V splošnem pa je treba priznati, da so clevelandski Slovenci po veliki večini širokogrudni in tolerantni. Morda so se nekoliko te lepe lastnosti navzeli od clevelandskega prebivalstva v splošnem. Za vse je dovolj prostora in ameriška ustava jamči enake pravice vsem. Večkrat se zgodi, da imata po dve društvi istočasno

(Dalje na 4. strani)

POLET OKROG SVETA

Pred 64 leti je Jules Verne opisal pot "okrog sveta v 80 dneh." Ta opis je bil seveda fikcija, to je, op si ga je samo izmislil. V tistem času je bilo nemogoče obkrožiti našo zemljo v 80 dneh. Leta 1889 pa je Nellie Bly v resnici obkrožila zemljo v 72 dneh. Letalo je to pot skrajšalo tako, da je Wiley Post leta 1933 mogel obkrožiti zemljo v osmih dneh. To je bilo seveda delo pionirjev, kakršnega ni zmogel navaden človek.

Dandanes pa je regularna zračna vožnja okrog sveta že zagotovljena. Vse predpriprave so izvršene in, ko bo v nekaj tednih vpostavljen redni potniški promet med Californijo in Orientom, bo potnik, s primerno vsoto denarja, lahko po zraku obkrožil našo zemljo v 19 dneh. To v modernih letalih oziroma zrakoplovih, opremljenih z vsem komfortom, vključno preseda in nočni počitek v raznih krajih sveta. Celoten polet okrog sveta ga bo stal \$2,465.000 in preletel bo 25,292 milj.

Iz Lakehursta, N. J., bo potnika nesel ogromni zrakoplov Von Hindenburg preko Atlantika v Frankfurt, Nemčija. Ta pot bo trajala 47 ur. Od tam bo poletel z aeroplanom v London. Z Imperial Airways letalom Hercules poleti do Aten v Grškem. Medpotoma se letalo za kratek čas ustavi v Parizu na Francoskem in v Brindisi v Italiji. Tam potnik prestopi v drugo letalo, ki ga ponese preko Sredozemskega morja v Aleksandrijo v Egiptu. Drugi aeroplan ga od tam prenese v Bagdad v Mezopotamiji, od tam pa preko Perzije v Karachi, kjer je treba prestopiti na monoplan, ki je konstruiran za potovanje preko vročih krajev.

Polet se nato nadaljuje preko Indije in aeroplan se ustavlja v Jodhpuru, Delhiju, Calcuti, Rangoonu, Burmi in Bangkoku, potem ob malajskem polotoku in v Honkong na Kitajskem.

Tam potnik zasede China Clipper, velikanski aeroplan Pan American črte, ki ga prenese preko Pacifica v San Francisco, California, 8910 milj daleč. Letalo je medpotoma pristalo na Filipinih, na otokih Guam, Wake in Midway in na Havaju. Iz San Franciscu ga preko noči drugi aeroplan ponese nazaj v Lakehurst, New Jersey, kjer se je polet začel. Ako je potnik imel povsod dobre zveze, je komodno obkrožil našo zemljo v 19 dneh.

VSE JE NENAVIDNO

Gospodarske in politične razmere v Ameriki in po ostalih delih sveta so čisto neobičajne. Dan za dnevom prinaša nova presenečenja. Isto velja za vreme. Jugoslavija, na primer, je imela zelo milo zimo in zgodnjo pomlad. V večini Zedinjenih držav pa smo imeli nenavadno hudo in dolgo zimo. Pomlad je prišla pozno in se je v začetku zelo hladno držala. Koncem aprila in v začetku maja pa je vsaj po srednjem zapadu nenadoma nastopilo ne samo gorko, ampak vroče vreme. Zelenje in cvetje je planilo na dan s tako naglico, da se kar ne more zvrstiti. Cvetje, ki je običajno za april, za maj in celo za junij je v čudoviti mešanici pričarala prva tretjina maja. Od zimskega plašča do poletnega slavnika smo imeli komaj skok dobrega tedna.

POMEN DRŽAVLJANSTVA

Ta je drugi v vrsti tedenskih člankov, v katerih se razpravljajo razna vprašanja državljanstva in naturalizacije. Prvo vprašanje, ki si ga mora postaviti vsak inozemec, ko misli na ameriško državljanstvo, je sledeče: Ali je moj namen, da ostanem v Ameriki? Ali sem se že odločil, da ustanovim svoj trajni dom v Združenih državah? Ali pa morda čutim, da bodočnost moja in mojih otrok je kmolcem koncev vendarle v starem kraju?

Povprečni priseljenec prihaja v Ameriko brez določnega namena, da-li ostane tukaj skozi dolgo vrsto let. V splošnem pusti ženo in otroke v starem kraju. Morda ima doma komad zemlje, katerega dolg bi hotel izbristati in kamor bi se rad povrnil. Utegne gojiti nado, da se bodo splošne razmere v stari domovini boljšale in postale bolj prijatne za njegov okus. Ali v sedmih izmed desetih slučajev on ostane tukaj. Ne da bi se zavedal, se privadi mnogim ameriškim navadam, — v oblačilu, načinu življenja, delu in zabavi. Pošlje po ženo in otroke. Njegovi dečki in deklice pohajajo javno šolo in se hitro priučijo ameriškemu življenju in običajem, dobrim in slabim. Ako je samec, se dostikrat tukaj poroči in postane ustanovitelj ameriškega doma in družine. Ko leta minejo, vezi s staro domovino postajajo manj in manj tesne, dasi stare udanosti utegnejo ostati prisrčne kot poprej. Njegovo delo je v Ameriki, njegovi otroci odrasčajo tukaj, njegovi praktični vsakdanji interesi se osredotočijo tukaj. Ne da bi kedaj zares opustil izvorno misel povratka v stari kraj, postaja čim dalje manj verjetno, da bi se kedaj povrnil ali celo, da bi zares hotel povrtni se. Ne da bi se zavedel, postal je dejanski, če tudi ne po zakonu, Amerikanec. Odrči se stari nadam ni lahko. Ali je stvar, kateri moramo gledati v oči z odkritostjo in realističnostjo, ko pretresujemo vprašanje državljanstva.

Ako pa vezi s staro domovino ostanejo nedotaknjene in se je priseljenec definitivno odločil, da se kedaj povrne v stari kraj, on seveda želi pridržati svoje izvorno državljanstvo. Pravzaprav v takem slučaju on niti ne more postati ameriški državljan, kajti namen ostati za stalno v Združenih državah je ena izmed osnovnih zahtev naturalizacije. Celotna pravica naturaliziranega državljanstva do obiska v inozemstvo je omejena: na dve leti v deželi rojstva in na pet let v drugih inozemskih državah.

Ko postane ameriški državljan, se mora inozemec absolutno in popolnoma odreči vsaki udanosti napram rojstni domovini. Prenos udanosti k adoptirani deželi mora biti popoln in brezpogojen. On postane del ameriškega naroda. Poleg predpavic državljanstva on prevzema odgovornosti za bodočnost te dežele.

Njegova nova udanost ne pomenja, da mora pozabiti na svojo rojstno domovino, njen jezik in tradicije. Zgodovina in tradicije Amerike so mlade. Njegov največji doprinos Ameriki utegne biti v tem, da prenese nekaj domače kulture (Dalje na 4. strani)

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

Jugoslavija ima v primeri z drugimi državami zelo malo zdravnikov; izmed evropskih držav je v tem oziru samo Poljska še na slabšem. V Jugoslaviji pridejo na vsakih 10,000 prebivalcev malo več kot trije zdravniki, namreč 3.3. Na isto število prebivalstva pride v Zedinjenih državah 12.4 zdravnikov, v Avstriji 12, na Madžarskem pa 6.5. V Jugoslaviji so ponekod podeželski okraji, kjer pride na 50,000 prebivalcev samo po eden zdravnik; velika mesta pa imajo primeroma zelo veliko zdravnikov. Prebivalstvo Jugoslavije se sicer stalno množi, toda množilo bi se mnogo hitreje, če bi umrljivost otrok ne bila tako visoka. Od vsake tisoč novorojenčkov jih v prvem letu umrje 162. Umrljivost otrok je večja samo še v Rumuniji in na Madžarskem.

V Zgornji Gorici pri Račah na Dravskem polju je v treh zaporednih nočeh ogenj uničil pet domačij, in sicer posestnikom Fricu Čelofigi, Mariji Šramlovi, Lizi Prenatovi, Alojziju Pauku in Antonu Sitarju. Skupna škoda znaša okoli 160,000 dinarjev. Sodi se, da je bila na delu zločinška roka, ker se je tri zaporedne noči pojavil požar ob isti uri.

Fantovski pretepi in poboji so skoro na dnevnem redu. V nekem vinotoku v Krčevini pri Vurbergu, je bil viničarjev sin Franc Krepek tako oklan, da je v nekaj minutah izdihnil, njegov brat Alojz Krepek pa je dobil take poškodbe, da je po dveh dneh umrl. Kmalu nato je vsled žalosti umrla tudi njuna mati Frančiška. Tako je nesrečna družina v teku treh dni izgubila kar tri člane.

Z vlaka je padel in ostal živ. Nedavno so se s popoldanskim vlakom peljali nekateri vojaški novinci na progi od Ljubljane proti Zidanemu mostu. Nekateri med njimi so bili vinjeni. Ker so bili vagoni prenapolnjeni, je nekaj fantov splezalo na strehe. Tam so seveda kazali svoje korajžje in se vzpenjali s konci. Ravno blizu separacije je trboveljskega rudnika se je neki tak korenjak dvignil in krilil z rokami, pri tem pa je zadel v odnotni most, ki ga je zbil nizdol, da se je fant zakotalil z vagona ter je smuknil med odbijači na progo, kjer je obežal in je vlak šel čezenj. Na vpitje ostalih fantov je strojevodja ustavil vlak, povoženi fant pa se je med tem že dvignil in veselo zavriskal. Po starem pravilu, da ima vinjeni vedno srečo, se je spet zdrav in čil vkrcal na vlak.

Zaradi litra vina štirje mrtvi in 21 ranjenih. Pred okrožnim sodiščem v Somboru se je pričela razprava zaradi krvave bitke, ki se je lani novembra vršila v neki gostilni vasi Grabovca. V tej gostilni je bila zbrana večja družba kmetov in, ko so bili že vsi vinjeni, so se začeli prepirati, kdo bo plačal zadnji liter vina. V spor in pretep se je kmalu zapletla vsa vas. V krvavi bitki so izgubili življenje štirje kmetje, ranjen (Dalje na 4. strani)

VSAK PO SVOJE

Italija nori od veselja, ker je zavojevala Etiopijo. Zmagalo seveda ni italijansko junaštvo, ampak številčna premoč in moderna tehnika. Z modernimi topovi, tanki in aeroplani se da govoriti samo v jeziku teh zverin.

S tem, da je Italija pogoltnila Etiopijo, se ni rečeno, da jo bo brez težave prebavila. Morda se bo prepričala, da je požrla živega krokodila.

Navdušenje Italijanov vsled zmage v Etiopiji je sicer razumljivo, toda slava je bila in bo še drago plačana. Plačalo jo bo italijansko ljudstvo samo. Etiopija ne bo plačala vojne odškodnine niti v denarju niti v blagu, ker ji manjka obojega.

Italijanski vojniki, ki so do grla siti Etiopije, bodo, glasom poročil, tudi po zaključeni vojni morali ostati tam, da bodo civilizirali domačine in obdelovali puščave. Tak bo njihov bonus.

Etiopski cesar Haile Selassie je pobegnil iz dežele svojih očetov in se je napotil v sveto mesto Jeruzalem. Kakršno koli civilizacijo bo že našel tam, bo boljša kakor ona, ki jo bodo Italijani delili njegovim doma ostalim rojakom. To mu lahko potrdijo Slovenci v Julijski Krajini, katere "osrečuje" italijanska civilizacija.

Zmagujoči lev Judeje, kakor se je imenoval etiopski cesar, je premagan, toda angleški lev, katerega Mussolini izziva, se je samo potuhnil. Najbrž samo čaka pravega časa za obračun.

S tem, da je Haile Selassie izgubil svojo vladarsko pozicijo, se je število brezposelnih pomnožilo za enega cesarja.

Bivši predsednik Zedinjenih držav, Herbert Hoover, pri vsaki priliki ostro kritizira sedanjo administracijo v Washingtonu. To je seveda njegova pravica, kakor vsakega drugega državljanu. V zvezi s tem pa je zanimivo, da vlade Mehike in drugih ameriških republik nimajo takih neprikl. Tam bivše predsednike izženejo ali se jih iznebijo še na bolj radikalen način.

Domačini, bivajoči ob bengalskem zalivu v Indiji, tožijo in javkajo, kadar so veseli. Pri nas je drugače. Tu javkajo samo poraženi kandidati, pristaši stranke, ki ni na krmilu, ter bogataši, ki napravijo na leto samo par milijonov dobička.

Naravoslovci trdijo, da gotove vrste ptic hitro izumirajo. Izmed vseh menda najbolj hitro izumirajo golobice miru, posebno v Evropi.

Japonci se pritožujejo, da imajo Rusi preveliko in preveč moderno opremljeno armado. Njim bi bilo všeč, če bi bil ruski sosed tako primitivno oborožen kakor so bili Etiopci.

Neki časnikarski reporter poroča, da v Tibetu se ljudje nikoli ne poljubljajo med seboj. Obenem poroča, da se (Dalje na 4. strani)

MLADINSKI ODDELEK -- JUVENILE DEPARTMENT

Marija Jezernikova: POMLADANSKA

Zapihal je jug in podil sive oblake, ki so zakrivali sinje nebo. Sneg se je le počasi umikal v senčne kotanje in na severna pobočja. Tu in tam so že zvončki radovedno dvigali glavice in spraševali: "Ali je že čas?" Trobentice pa so zmagovito trobile: "Pomlad je že tu, tutu!" Jug pa je nadaljeval svoje delo. Zagnal se je v staro vrbo, potem jo je mehko pobožal, da se je kar čez noč okrasila s srebrnimi mačicami. Južni vetrovi so hiteli naprej preko drhtečih brez, rjavega bukovja, zelenega smrečja in so potrkali na edino okno velike udobne votline pod sivo skalo. Skozi okno je pogledala okrogla kosmata glava mladega medveda. Siroko so se mu odprle začudene oči, globoko je zajel toplo sapo s širokimi nosnicami, stresel svoj kožuh in poklical: "Ata, mama, pomlad, pomlad!"

"Dvakrat sem se letos že zmotil, dvakrat so me potegnili topli vetrovi, da sem šel pomladi naproti. A nikjer ni bilo žuborečega potoka, vse je bila velika snežna ravan. Zdaj me ne bodo več premotile tople sapice," tako je godrdnal ata kosmatin. Mati kosmatinka je pritrjevala sinku: "Pomlad je zunan, pomlad; tudi jaz to čutim." — Oče se jima je nasmejale: "Le poglejta, vse je še belo, nikjer zelenega lista. — Ampak če mi prineseš, sinko, srebrni zvon, zlato trobento in svileno palico, potem ti bom verjel in potem gremo na pomladansko slavo."

Teško in okorno je stopal medvedek po zledenem snegu navzgor, na grebenu gore je sedel in zdrčal po polodici v dolino, kjer je žuborel potoček veselo pesem oproščeneja popotnika; prehudi so mu bili ledeni zimski okovi. Na njegovem obrežju so veselo cingljali zvončki, so piskale zlate trobentice in je zelenela mlada trava. Hitro si je utrgal nežne cvetke, da bi ati kosmatinu pričale o pomladi. A kje bo našel svileno palčico? Kar naprej po južnem pobočju navzgor, čez mlado zelenje, mimo zlatih poljan samih trobentic, mimo sinjih preprog cvetočega resja. Vse je pogledal, vse povohal. A svilene palčice ni našel. Zalostno je sedel med cvetje in poslušal čebele, ki so se šepetaje brneli okoli njegovih ušes. Nobena ni omenila svilene palčice. Prizrel je zajec, ušesa so mu mahala nazaj, ker je tako razburjeno divjal preko pobočja.

"Halo, halo!" ga je poklical medvedek. Zajec se je ustavil in strigel z ušesi.

"Prijatelj, ali veš, kje bi dobil svileno palčico?"

"Svileno palčico, svileno palčico? Vem, vem, seveda vem, poznam jo, saj se je ogibam, strupena je. Diši, diši sladko in vabljivo, a ne glodaj je, ne, ne!"

"Kje raste?"

"Čuj, brate," je rekel zajec in naredil tri krasne kozolce preko pisanih blazin. "Pomagaj mi v silo, potem ti povem. Celo košaro svežih jajc hranim pod grmovjem, poslikaj jih moram, a tatovi so mi odnesli čopiče, bojim se, da mi bodo še izpilili jajca. Pridi z menoj in pomagaj, potem ti povem, kje raste svilena palčica."

Mladi medved in zajec sta prežala za grmom na mimoidoče in budno strážila košaro z debelimi jajci.

Siva tačka z zakrivljenimi kremplji je segla skozi goste veje, da bi izkamenila zajca. Medved jo je hitro prijel in potegnil za dolgo, dolgo nogo divje mačke. Hotela ga je jezno oprasniti, a že jo je držal medved kakor z železnimi kleščami: "Tatica! za kazen nam boš posodila svoj repček za slikanje." Mačka se je ustrašila močnega strazarja in je takoj pomočila konec repka v rdečo barvo in slikala piruhe.

Kmalu se je stegnila skozi vejevje rjava tačka z zlato podlanko. "Oho, koma zlatica!" je vzkliknil zajec. — Pod strogo besedo mladega medveda se je tudi ona vdala in namakala repček v modro barvo, da je risala piruhe.

Tako so se ujeli še kuna belica, dehor, verveca, lisica in podlasica. Medvedek in zajec sta jih strážila in čevala piruhe sušiti. Silno sta se veselila ujetnikov in dolgih repkov, posebno ker sta sama imela prekratka repka za uspešno slikanje.

Zajec je skočil za nekoliko oddaljen grm in zaklical:

"Zdaj pa še povejte, kje raste svilena palčica."

Medvedu je zastala sapa, ko je spoznal, da zajec tudi ni vedel, kje bi jo iskal, ampak da je ukani medved, ko mu je objubil, da jo pokaže.

Gromko in jezno je medved zaklical: "Torej povejte, kje raste svilena palčica!"

Tedaj so povedale lisica in kuna: "Sredi bukovega gozda se pokrivaajo njene šibice z gostim rožastim cvetjem, ki dehti opojno, sladko in strupeno. One so prve oznanjevalke pomladi v gozdu, pozneje bi jih ovirala gosta senca. Rastlina se imenuje volčica."

Piruhi so bili pobarvani, ujetnike sta medved in zajec izpustila in se smejala rdečemu, modremu, vijoličastemu, zelenemu, rumenemu repku bežičnih slikarjev.

Medvedek je še pomagal zajcu, da je zadel košaro s piruhi na voziček, potem pa je hitel v gozd. Kmalu mu je občutljiv nosček povedal, kje dehti svilena palčica volčica. Pa je bila res svilena. Vse šibice so bile gosto po-

A Lesson in Contentment

Little Sally and her grandmother lived in a tiny frame house set far back from the street and nicely sheltered and shaded in summer by big oak trees. Now this comfortable little home of theirs was truly a stranger in a strange land; for all around it were large and fashionable dwellings of brick and stone and marble, the homes of very, very wealthy people who, in recent years, had flocked there to make this a fashionable section of the city.

Indeed, the little house was quite out of place among such gorgeous neighbors, but then, you see, it had been there when all around it was just had been cut through or pavements laid. So it felt it had a right to be there. Eventually, of course, it would be torn down to make room for some palatial home; but until then it was quite happy in sheltering the little girl and her kind old Grandmother.

Grandmother could remember how, when it was first built, Sally's father and mother had thought it the most beautiful home imaginable. But then, you see, times and the house had changed along with grandmother's fortune.

With the death of Sally's father and mother, within a year after she was born, it fell upon Grandmother to care for the little orphan. And she found this no easy task, though the home was hers and she had an income just large enough to meet their living expenses, with the strictest of economy, and Grandmother was thankful for that.

But little Sally could not understand such things. Indeed, she couldn't see at all why she should not have as many fine toys and clothes and ponies as the little girls who lived in the big houses nearby and whom she met now and then of an afternoon when their nurses were not watching or were indifferent to the fact that their charges were playing with the little poor girl who lived in that funny little toy house.

One afternoon, as the sun was setting and Grandmother had placed her chair so she could watch it and think of the many and strange things old people do think of, little Sally came into the room, quietly and sadly.

"Gran'ma," she said, with a sigh. "Why can't I have a little pony like

krite z rožastimi drobnimi cvetki kakor s svilenimi krpicami. Hitro je odtrgal eno vejico in dirjal proti domu.

Ko je oče kosmatin videl zvonček, trobentico in volčica, se je prepračil, da je v dolini že pomlad, zato so šli drugo jutro na pomladansko slavo.

Veverica na visoki bukvi je baš čistila in zračila svoje stanovanje in se takoj pridružila družinici, ko je izvedela, kam jih pelje pot. Izpod hrastovih korenin so prilezli kuni, podlasice in dehorji. Nekateri so imeli pisane repeke . . .

Pod klancem so srečali prijatelja zajca in njegovotovariše, ki so se tudi ustavili v povorko. Po belem pobočju so pridrevale lisice in divje mačke.

Dolga vrsta je hitela v dolino prve pomladi.

Carobna dolnina! Vsa se je kopala v zlatem toplen soncu. Potoček je veselo pogrkaval pomladanske pesemce, mačice na vrhah so mežikale v sončni luči, bele proge, zlate ceste, sinje blazine dehtečih cvetk so oživilje sliko. Račke so se gugale na valovih, kosi, ščinkavci in strnadi so skakljali po grmovju, sinice so se zibale na vejah. Na visoko vrbo se je spustila jata zgovornih skorcev, ki so kar naprej klepetali: "Smo že prišli, prvi smo prišli, kmalu jih pride še več, še več, še mnogo več."

Živalce so sedle v mah, na tople skale, na veje, na poševna debela, slavje se je začelo.

Črni kos v temnem škricu z zlatim kljunom in rumenimi dokolenicami je zaživljal prvo pomladansko pesem. Sinica je zagostolela, skorci so zaklepetali, potem pa se je dvignil ata kosmatin: "Poždravljeni, prijatelji! Veselo smo se sešli, srečni, da nam je prizanesla trda zima. Naj se spomnimo vseh onih trpinov, ki so morali pustiti lepo, toplo življenje v boju z mrazom, snegom, s krvoločnimi roparji ali pa na dolgi nevarni poti v južne kraje. Naj se spomnimo hudih, mrzlih in lačnih časov, ki smo jih prebili tudi mi."

"Zdaj je pomlad potrkala na naše domove, srečni blaženi časi nas čakajo, časi neskončne radosti, življenja med cvetjem, vonjem in razkošnim obiljem, veselimo se jih. Sicer res, da še nimamo lepih pomladanskih oblek, a cvetke nam bodo krasile, da bomo praznovali veselo svidenje in veselo vstajenje z vsa naravo."

Medtem so se živalce okrasile z venčki, se prijele v krog: Kosmatinovi, Lisjakovi, Dehorjevi, Kunčevi, Podlasnikovi, Mačkonovi, Veverikovi, Zajčevi, in začele veselo kolo. Na vejah so godli kosi, ščinkavci, sinice, skorci, strnadi. V vodi so gajale divje račke, cvetke so dehtele, še celo vrve volčice so radovedno pokukale v svetlo pomladansko luč, vrbe z belimi in rumenimi mačicami, jelče so se klanjale prav do vode, leske so pa sipale zlat prah toplim sapicam v naročje. Večja družba je pa plesala kolo in pela: "Mi se imamo radi—v zeleni pomladi!"

lions at the theater every week—and—oh, they have just everything they want!"

And, with that, poor little Sally broke down and began to weep softly.

"Mercy sakes! Mercy sakes!" said Grandmother to herself, softly, several times. "How can I explain it to her! Mercy sakes!"

Little Sally dashed the tears out of her eyes, gulped back a sob or two and leaned both her elbows on Grandmother's comfortable knees.

SPRING FLOWERS!

(To be colored with paints or crayons. Whenever you come to a word spelled in CAPITAL letters use that color)

YELLOW-haired Susie May and BROWN-haired Teddy are gathering some Spring Flowers. Susie May has a bunch of PURPLE violets and a few YELLOW butter-cups. Teddy has a few RED tulips and he is asking Susie May if she wants a YELLOW daffodil to add to her bunch. The tulips in front of Teddy are PURPLE with dark GREEN leaves. The grass is GREEN and the sky is BLUE.

Susie May's frock has little RED apples with GREEN leaves and branches printed all over it and she has a PINK (use RED lightly) ribbon in her hair and a sash to match it. Her socks are PINK, too, and her slippers BLACK.

Teddy wears a light YELLOW linen sailor suit. It has a dark BLUE collar and cuffs. His tie is BLACK and his cap is GREEN. He wears light YELLOW socks and BROWN shoes.

"Oh, I do love Spring flowers, so!" cried Susie May. "See, this nice bouquet I have!"

"There are some more PURPLE violets in the grass over there!" says Teddy. "But don't you like these fine big tulips?"

The sky is light BLUE with a single White cloud in it.

Both children have PINK cheeks and RED lips.

"I like the Spring about the best of any Season!" announces Susie May. "Just suppose we never got Spring flower-time at all!"

"You mean never had any flowers?" asked Teddy.

"Well, either than or just had flowers coming all the time so much it wasn't such a treat to see them!" replied Susie May.

"You can always get flowers at the florist shops!" remarked Teddy. "Any season of the year!"

"Well, I like to find my own bouquet!" cries Susie May. "Just picking it here and there—way out in the west they have lots and lots more flowers, but it is fun to hunt the precious new ones as they come up in the Springtime!"

"Yes, hunting flowers is great fun!" shouts Teddy.

Paint the border BLUE and the lettering RED.

hood had money; now why couldn't her own Gran'ma have it, too!

Presently, there came a scratching noise over in the corner of the room. "Oh!" gasped Sally, growing cold all over and snuggling down in the covers. "It's a mouse—I just know it is! Oh! But it wasn't; for almost instantly a soft golden glow suffused the room and out of it stepped the most wonderful little Fairy one ever saw."

Her garments were silk, trimmed here and there with clusters of diamonds, and a cloak of pure, shimmering cloth of gold hung from her tiny shoulders. On her head was a diadem of brilliants, with a large diamond star pendant over her forehead. In her hand she held a wand with a strange, dazzling light on the end of it that seemed to grow bright, now dim, as the Fairy waved it."

"No, no, Sally," laughed the Fairy in a tone so gentle and sweet that no one could have been frightened. "I'm not a mouse—but a Good Fairy. And I've come to show you what a silly, foolish little girl you are to sigh and be miserable over the fact that you haven't all the pretty things Bessie Snow and the other little girls in the neighborhood enjoy. Now, dear, just lie still and listen to me."

"I shall tell you first about Bessie Snow. She has pretty frocks and an adorable little pony—yes. But do you know that she also has a mother whom she doesn't see, sometimes, for days and days at a time! Why, because this mother of hers is more interested in her teas and receptions and going about than she is in Bessie Snow, and leaves everything to servants."

"Sometimes, at night, little Bessie Snow cries herself to sleep wishing, oh, so hard that her Mother would come and tuck her away in bed and hold her hand until she fell asleep, instead of calmly kissing her goodnight at the nursery door and saying to the nurse: 'Kate, it is Bessie's bedtime.'"

"And, Sally, do you remember the little girl who lives in the big, white marble house on the opposite corner? Well, little Martha tells you about the gorgeous candy she eats, doesn't she, and sometimes she gives you a piece of it? But do you know that ever since she saw you eating a lolly-pop, she has just begged her Mother to buy her one and has wept bitter tears because her Mother told her she could not eat such cheap candy? And, if truth be told, she is more eager to eat some of your kind of candy than you are to feast upon hers that comes in a big paste-board box all tied round with ribbon."

The Good Fairy smiled sweetly and crossed over and sat at the foot of the bed.

"There, there, child," said Grandmother, as she patted her little granddaughter on the head. "All those things cost money, dear, and your poor old grandmother has just enough to buy something for us to eat, and something for us to wear. Yes, dear, if we had money you could have all the things little Bessie Snow and all the other little rich girls have—but money isn't everything, as you will learn later in life, and you can be just as happy as any of them if you will only make up your mind to be."

"Some day, maybe, when a rich man comes along and buys our house and ground so he can build a big expensive home in its place—then, maybe, daughter, we will have money enough to buy you pretty dresses and—but come now, you mustn't think of such things! Besides, it is time to help your old granny set the table for dinner and put the

"Gran'ma, Why Can't I Have a Little Pony?"

biscuits in the oven. Mercy sakes, what is the world coming to!"

And that night, after Sally had said her prayers and Grandmother had tucked the covers in under her pretty little chin, she lay there staring into the dark and thinking—a long time.

Why couldn't she have all those pretty things the other girls had? And why didn't Grandmother have lots of money—the mothers and fathers and the grandmothers of all of the other little boys and girls in the neighbor-

Manica: PA JIH JE

Komajnarjev očka je nekoč nam, malim sitnežem povedal tudi to-le zgodbo.

Neki premožen trgovec je povabil na večerjo svojega prijatelja sodnika, njegovo ženo in starega vpokojenega župnika, ki je samotaril v neki borni hišici tam na vasi.

Pri večerji je bilo zbranih pet ljudi: trgovec in sodnik s svojima ženama in župnik.

Trgovec skrivoma namigne sodniku, da se namerava z župnikom malo pošaliti, oziroma ga na kakršenkoli način spraviti malce v zadrego.

Ko so v najboljšem razpoloženju, postavi trgovec pred župnika krožnik s štirimi prelepo cvrtimi ribami in pravi:

"Gospod župnik, vi ste najstarejši, prosim torej, da to-le vi razdelite med nas! Ker ste pravičen, boste gotovo tudi pravično razdelili. Ampak—delite že kakor hočete, zahtevam pa da ribe ostanejo cele!"

Vsi, razun župnika, se namuzajo, misleč, da bo župnik dal vsakemu po eno ribo sam bo pa moral ostati brez nje. Toda stari župnik ni bil eden od tistih, ki rastejo za platom. Starček malo pomisli, nato pa postavi eno ribo pred trgovca in njegovo ženo, drugo ribo porine pred sodnika in njegovo ženo, ostali dve pa položi predse in reče:

"Storil sem, kakor mi je bilo ukazano in razdelil pravično, ne da bi pri tem ribe kaj polovičil. Vi, gospod trgovec, vaša gospa in ena riba ste trije. Vi, gospod sodnik, vaša gospa in ena riba ste spet trije. Jaz in dve ribi smo pa tudi trije!"

To reki začne starček mirno uporabiti svoj najboljši del.

Pa jih je in še kako jih je, vse one, ki so mislili njeja.

"Every morning you see little black-eyed Marie enter a big automobile with her Mother, don't you?" she continued. "And you try to imagine how nice it must be to ride in such a wonderful thing as an automobile? But do you know that every morning that automobile takes little Marie straight to the doctor's office, where she has to have all sorts of unpleasant things done to her weak throat?"

"And Ellen goes to the theater every week to see the trained animals perform, doesn't she? Now, that is fine, isn't it? Indeed yes—and little Ellen enjoys it, oh, so much. But what would you think if I told you that there is something Ellen would find vastly more enjoyable if her Mother or Nurse would only let her do it? Well, there is!"

"Do you remember how, nearly every morning, you make mud pies and mud men and build mud houses out in the yard and then let the sun bake them and make them hard? Now little Ellen saw you doing so several weeks ago. And right this afternoon she would a thousand times rather come and make mud pies with you than go to see the animals every week, but she's never made mud pies. But her Mother says that little girls of her station in life mustn't do a thing so ordinary and dirty as to play in the mud."

"So, you see, my dear little girl, you have many, many things to make you happy, if you will only let yourself be aware of them. Just think! You eat a lollypop and get yourself all sticky and Grandmother doesn't scold a bit. And, unlike Marie, you do not have to see a doctor every morning and have awful tubes and sprays filled with nasty medicine run down your throat."

"And you can make mud pies to your heart's content, while poor little Ellen cannot make even one."

"And as for Bessie Snow? Why just try and imagine how miserable you would feel if your dear Grandmother should suddenly stop kissing you and petting you and spoiling you and tucking you into bed every night and holding your hand and telling you stories—and—doing all the thousand and one things she does for you every day."

"No, little girl, you have no reason to envy the other little girls—for they envy you, in some one point at least. So—"

"But, goodness me, I must hurry! I have so many other discontented little boys and girls to visit tonight. However, do not forget me. And the very next time you feel miserable and envious and disgusted with your lot, just think of my name, for the mere recalling of it will work wonders for you and for all discontented people."

"I am the Good Fairy of Contentments! And I keep all who know me and remember my teachings happy and contented. Good night, dear little Sally, sweet dreams!"

"Mercy sakes!" exclaimed Sally just as she had heard her Grandmother exclaim whenever she was surprised. "I wonder if I was dreaming. Good Fairy of Contentment—Good Fairy of Contentment—Good Fairy of-of-of—"

But the tired little lids had closed over the sleepy little eyes and Sally was again in the Land of Nod.

Cromwell's Love of Fun

It is told of Oliver Cromwell, the English leader and soldier, that he had a great love of fun, which he would indulge often at the expense of others, according to the impulse of the moment. An example of this trait is shown in the following incident. Cromwell had a very beautiful daughter, and at the time he came into power in England one of his attendants took a great fancy to this young lady. One day Cromwell went into his daughter's room and was surprised to see his page on his knees making a declaration of his love to his daughter.

"What does this mean?" demanded Cromwell.

"May it please your worship," stammered the frightened page, "I am in love with yonder waiting maid"—pointing to her as he spoke—"and I have been beseeching your daughter to use her influence in my behalf."

"Are you willing," said Cromwell, "to the waiting maid, 'to have this fellow for your husband?'"

"Yes," she answered.

"Well, then," said Cromwell, "we will have a priest called in and you two shall be married immediately," and it was no sooner said than done.

MAYTIME

Of all the seasons of the year I think the best is spring, When all the pretty buds awake And birds begin to sing.

And of the spring the nicest month By far, I think it's May, When sunshine's bright, it seems like night's 'Bout half as long as day.

It's light time when we first awake Still day when prayers we say— Oh, there never was a playtime Like the happy time of May.

EGGS WITH HAM ON TOAST

Prepare one piece of toast, and have ready one egg and one very thin slice of boiled ham for each person to be served.

Keep the toast in a warm place until it is needed.

Put the thin slices of ham in a frying pan and fry till the edges frill. Do not have the pan too hot, or cook the ham too long so it scorches.

Take up the ham and put in a warm place with the toast.

Open the eggs and drop them out fully so as not to break the yolk. Drain the pan and fry till cooked to the liking.

Arrange the pieces of toast on individual plates.

Put one piece of ham on each piece of toast.

Take up the eggs putting one on each piece of ham. Serve at once. Each may be seasoned or that may be to each person to do to his taste.

This makes a nice breakfast or luncheon dish and gives a meat flavor without much meat needed.

Danilo Gorinsek: OČE HREPENI

Daleč za gorami oče do otroka si želi; dolga pot do njega vodi — trije dnevi, tri noči. Tri noči in trije dnevi, kdo ucaja jih lahko? Ej, zato gre topia misel do otroka čez goro. Topia misel — solnini žarek pri otroku je čez hip, a kako očetovega srca sporoči utrip? Solnini žarek — topia misel, dobro pot ve do srca, detetu srce pojubi — v srcu vzklije rožica. Roža na srce potka pa otroku to pave, da po njem zakoprnelo zdaj očetu je srce.

Danilo Gorinsek: MATI

Sebi jemlje, tebi daje . . . Če ji primanjkuje prosit pojde na vse kraje, da ti izmoleduje.

Če nesrečen si, zapoje, da razveseli te. Veš tedaj, kak ji hudo je, veš za solze skrite?

Sam si samcat. Lastna te je senca zapustila — cna te ko solnce greje, te ne bo tajila.

Če ti miadu bo zaprla gruda pota slednja — ona bo s teboj umrla, žalostna in bedna.

Taka je, vsedil jo takaj pripravljena, mučenica, taka pač je mati vsaka, za življenja že — svetnica.

MLADINSKI DOPISI

Contributions From Our Junior Members

HOOVERVILLE, PA.
EDITOR:
I hope they are all
that no one was hurt in the
flood. We sure had quite a
two bridges, one of cement
washed away. A man and woman
were in a canoe were overturned.

CLEVELAND, O.
EDITOR:
I am sending you a story that I made
up. I hope you had a happy Easter
with the children of our Union.
EASTER BUNNY
I am sending you a story that I made
up. I hope you had a happy Easter
with the children of our Union.

FLORENCE PROSEN,
No. 173, SSCU.
DENVER, COLO.
EDITOR:
I am sending you a story that I made
up. I hope you had a happy Easter
with the children of our Union.

BELL CHAHEZ (age 12),
No. 21, SSCU.
PITTSBURGH, PA.
EDITOR:
I am sending you a story that I made
up. I hope you had a happy Easter
with the children of our Union.

MARY ZUGELL (age 12),
No. 26, SSCU.
CLEVELAND, O.
EDITOR:
I am sending you a story that I made
up. I hope you had a happy Easter
with the children of our Union.

CLEVELAND, O.
EDITOR:
I am sending you a story that I made
up. I hope you had a happy Easter
with the children of our Union.

JOHNSTOWN, PA.
DEAR EDITOR AND MEMBERS:
I am sending you a story that I made
up. I hope you had a happy Easter
with the children of our Union.

EDITOR:
I am sending you a story that I made
up. I hope you had a happy Easter
with the children of our Union.

lines were endless with talented stars.
The day was spent in wandering from
theater to theater seeking a job.
Evening came, the dusk fell earlier
than usual. It was the first time in
their fifteen years of existence that
they were left alone in the dark.

At the door waited their best loved
friend, their mother, with outstretched
arms waiting for her daughters. From
experiences of the previous day, Joanne
and Geraldine convinced themselves
that there was no place like home with
the best friend in the world to help at
all times.

ANNE PROSEN (age 15),
No. 173, SSCU.
CHICAGO, ILL.
DEAR EDITOR:
I am a member of Lodge Zvezda,
No. 170, SSCU. I am 13 years old and
a member of the School Boy Patrol.

EDWARD LAURICH,
No. 170, SSCU.
ELY, MINN.
DEAR EDITOR:
First of all I want to thank you,
editor, for the dollar-check which I
received for my last article in the Nova
Doba. I can't find enough words to
express my appreciation.

HOOVERVILLE, PA.
DEAR EDITOR:
Well, I do hope everyone could have
the flowers I find. School left out
April 30, just three days after my
birthday. It was April 27, and I had
a cake with 12 big pineapple balls on
it. I passed to the sixth grade.

FRANCES MALNAR (age 12),
No. 36, SSCU.
ASPEN, COLO.
DEAR EDITOR:
This is my first letter to the Nova
Doba. I am 11 years old and in the
fifth grade. We have four teachers in
our school. The fifth and sixth grade
pupils have the same teacher, Mrs.
Leaver. We have three more weeks of
school before the summer vacation be-
gins. I will be glad when school will
be out.

JOHNSTOWN, PA.
DEAR EDITOR AND MEMBERS:
I am sending you a story that I made
up. I hope you had a happy Easter
with the children of our Union.

EDITOR:
I am sending you a story that I made
up. I hope you had a happy Easter
with the children of our Union.

story about it. It is quite easy for me
to do this because I have witnessed this
flood.
On March 17, which was St. Patrick's
Day, this great and unexpected
disaster happened. It was raining and
we went to school as usual. No one
had expected a flood because it had
just rained two days. But this rain
made the rivers rise very rapidly. Soon
the principal received a call which said
that all pupils were to be dismissed
immediately. We already knew what
this meant. Some families were wait-
ing for their children by the school
building with bundles of all kinds. The
water had made them flee from their
homes. Since the water was getting
deeper and deeper, it was impossible
for some of the pupils to get home.

At 3 a. m. the water reached a height
of 16 feet, which is equivalent to the
second story of a house. Then it
started to recede until nothing but
piles of mud and debris was left.

DEAR EDITOR:
I am sending you a story that I made
up. I hope you had a happy Easter
with the children of our Union.

EDITOR:
I am sending you a story that I made
up. I hope you had a happy Easter
with the children of our Union.

EDITOR:
I am sending you a story that I made
up. I hope you had a happy Easter
with the children of our Union.

EDITOR:
I am sending you a story that I made
up. I hope you had a happy Easter
with the children of our Union.

EDITOR:
I am sending you a story that I made
up. I hope you had a happy Easter
with the children of our Union.

EDITOR:
I am sending you a story that I made
up. I hope you had a happy Easter
with the children of our Union.

I would like to see some other mem-
bers from Aspen write to the Nova
Doba. Best wishes to all.
JOSEPHINE OBLOCK (age 11),
No. 47, SSCU.
JOLIET, ILL.
DEAR EDITOR:
This is my first letter to the Nova
Doba. I want to tell you that we have
Daylight Saving Time.

At 3 a. m. the water reached a height
of 16 feet, which is equivalent to the
second story of a house. Then it
started to recede until nothing but
piles of mud and debris was left.

DEAR EDITOR:
I am sending you a story that I made
up. I hope you had a happy Easter
with the children of our Union.

EDITOR:
I am sending you a story that I made
up. I hope you had a happy Easter
with the children of our Union.

EDITOR:
I am sending you a story that I made
up. I hope you had a happy Easter
with the children of our Union.

EDITOR:
I am sending you a story that I made
up. I hope you had a happy Easter
with the children of our Union.

EDITOR:
I am sending you a story that I made
up. I hope you had a happy Easter
with the children of our Union.

EDITOR:
I am sending you a story that I made
up. I hope you had a happy Easter
with the children of our Union.

are all anxious to be out of school and
to enjoy the freedom of vacation.
Last Thursday our Home Room as-
sembled with about ten others in the
auditorium. There, our superintendent
gave us a very interesting picture show
accompanied by a splendid lecture.
The moving picture was both enter-
taining and education. Scenes from
practically every state in the United
States, except North and South Dako-
tas, were shown. Various Mexican
cities just beyond the border, missions
with their beautiful gardens and Span-
ish architecture; the great barren des-
erts near Arizona, and Hollywood were
perhaps the most interesting. Several
cities, rivers and mountain peaks were
shown as seen from an airplane.
Among other scenes were beautiful
gardens, homes, airports, lakes and
schools. Several animals were also
shown. About half of the pictures
were in color. The show ended with
pictures of the superintendent's wife
and children, and Junior College stu-
dents. Similar performances were
shown two other days, so as to give all
the students of our school the oppor-
tunity of seeing the show and hearing
the lecture.

At 3 a. m. the water reached a height
of 16 feet, which is equivalent to the
second story of a house. Then it
started to recede until nothing but
piles of mud and debris was left.

DEAR EDITOR:
I am sending you a story that I made
up. I hope you had a happy Easter
with the children of our Union.

EDITOR:
I am sending you a story that I made
up. I hope you had a happy Easter
with the children of our Union.

EDITOR:
I am sending you a story that I made
up. I hope you had a happy Easter
with the children of our Union.

EDITOR:
I am sending you a story that I made
up. I hope you had a happy Easter
with the children of our Union.

EDITOR:
I am sending you a story that I made
up. I hope you had a happy Easter
with the children of our Union.

EDITOR:
I am sending you a story that I made
up. I hope you had a happy Easter
with the children of our Union.

Peti izkaz prispevkov za po povodnji prizadete člane
J. S. K. Jednote

Table listing names and amounts of contributions from various lodges and individuals.

Table listing names and amounts of contributions for 'NAKAZANE PODPORE'.

Zgodilo se je, da sem se pridru-
žil skupini delegatov tam, 'kjer
Bog roko ven moli.' Ko je neki
delegat čez čas zapustil družbo,
je nekdo pripomnil, da dotični
delegat bo še delal preglavice na
konvenciji, ker je toliko pisal
pred konvencijo. Pa se je oglasi-
lil drugi, ki je poznal razmere:
'Ta že ne, saj nima soproge s
seboj; pisarila je ona, on se je
pa samo podpisoval!' Ko sem
dotičnika potem opazoval na
konvenciji, sem videl, da se naj-
bolj odlikuje s kimanjem in
molčanjem. Na drugi konvenci-
ji so imeli vedno opazovalca
pri vratih zborovalne dvorane,
da je pazil, da se ne pripeti kak-
šen nered. Jaz sem opazoval
zborovanje z balkona in opazil
sem v nekem mratem kotu ce-
njenega delegata, ki je polahko
kimal in smrial. Ko sem poleg
mene sedečo rojakinjo opozoril
na to, je predsedstvu zbornice
poslala poziv, naj tistemu zasp-
nemu delegatu preskrbi luč. Po-
zneje sem izvedel, da je tisti de-
legat želel priti na konvencijo
samo zaradi dobrih časov. Ko-
rist organizacije mu je bila de-
veta brigada.

Pri tej priliki je morda na
mestu priporočilo, da naj bi
družstva, ki imajo mnogo mladih
članov, dala priliko zastopstva
na konvenciji svojim mladim
članom, seveda takim, ki se za-
nimajo za družstvo in Jednoto.
Naša bodočnost je v mladini,
zato moramo tudi njej dati
priliko, da se udeležuje pri
problemih organizacije. Veli-
ko zanimanje za organizacijo
sem opazil lansko leto celo pri
delegatih in delegatkinjah mla-
dinske konvencije JSKJ. Ze-
lo lepo je bilo, ko se je skupi-
na mladinskih delegatov poklonila
prvemu predsedniku
Jednote, sedaj že pokojnemu
Josephu Agnichu, in mu izro-
čila lepo darilo. Staremu pi-
onirju je bilo to ob večeru nje-
govega življenja v veliko ve-
selje in zadoščenje.

Eden ali drugi zmed biv-
ših mladinskih delegatov je že
zdaj v odraslem oddelku, in bi
bilo lepo, če bi imel priliko
priti na redno konvencijo. To
naj članstvo upošteva, kolikor
se mu zdi primerno.

Na vsak način naj bi se vo-
lili za delegate res zmorni čla-
ni, ali pa taki, katerim ni or-
ganizacija v mislih samo pred
konvencijo, ampak vedno, ta-
ki, ki ne bodo mislili samo na
zabavo in obiske svojih sorod-
nikov, pač pa jim bo pri sre-
korist evelokupne Jednote.

Matija Pogorelec.
Lloydell, Pa.
Smatram za dolžnost, da se
tem potom najlepše zahvalim
J. S. K. Jednoti, odbornikom
družstva sv. Petra in Pavla, št.

Članom in članicam družstva
Vit. sv. Mihaela, št. 92 JSKJ
je že znano, da zdaj se vršijo
naše redne seje v dvorani
Martina Žagarja na Moen A-
ve. Prošeni so, da bi se v bo-
doče bolj številno udeleževali
mesečnih sej. Dalje so pro-
šeni, da bi bolj točno plačevali
svoje mesečne prispevke,
ker drugače je nemogoče pra-
vočasno poslati assesment na
glavnega blagajnika.

Mislim, da nam je tukaj že
vsem znano, da Zveza sloven-
skih društev v Rockdalu, Ill.,
priredi spet en skupni piknik.
Ta piknik je določen za dan
28. junija in se bo vršil v Oak
Grove parku v Rockdalu. Vsi
Slovenci te naselbine, pa tudi
iz Jolietia in drugih bližnjih
naselbin so že zdaj vabljeni,
da ne pozabijo tega piknika
na 28. junija in istega gotovo
posetijo. Prepričan sem, da
ne bo nikomur žal, ki se ome-
njene piknika udeleži. Brat-
ski pozdrav!

Louis Urbančič,
tajnik družstva št. 92 JSKJ.
Soudan, Minn.
Vsem tistim članom družstva
sv. Barbare, št. 5 JSKJ, ki ni-
so bili na zadnji seji, katera
se je vršila 25. aprila, se tem
potom uradno naznanja, da je
bilo na omenjeni seji sklenje-
no, da družstvo priredi neke
vrste veselico in da v dotično
svrhu plača vsak enakopravni
član po en dolar v družstveno
blagajno. Ker udeležba čla-
nov na zadnji seji ni bila veli-
ka, pozivam člane, da se pol-
(Dalje na 7. strani)

EDITOR:
I am sending you a story that I made
up. I hope you had a happy Easter
with the children of our Union.

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLISKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Narodnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50; za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$7.2 per year; nonmembers \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. XII. 83 NO. 20

Majske misli

Dolga in izredno ostra zima je končno za nami in v deželo se je prismejal maj, najlepši mesec leta. Sveže zelenje, potreseno s pestrimi cvetnimi šopki, je zagrnilo poljane in dobrane, griče in doline, parke in gozdove. Celó v velika mesta so padli drobci teh krasot. Vsakemu človeku je prirojen čut za lepoto, zato ne more nihče ostati popolnoma ravnodušen za naravne lepote, ki jih pomlad tako radodarno razsiplje. To velja posebno za nas, ki živimo v krajih, kjer imamo skoro polovico leta hladno in neprijetno vreme. Neka tajna sila nas vabi in vleče na prosto, kjer "zlata Vesna se v dobri smeje, v tihem vetru šelestijo veje" in kjer "sonce z mrakom govori v tihotnih majih," kakor je zapisal pesnik. Ni nam zameriti, saj smo vendar otroci narave, otroci sonca, dasi morda nekoliko odtujeni.

Vsem je znano, da ugrizljivo mrzla zimska burja s snegom in ledom ne more pričarati življenja v naravo, ne more vzbuditi zelenja in cvetja in ptičjega petja. Mehki pomladanski dež, božajoče južne sapice in gorki sončni žarki so tiste sile, ki vzbujajo rast, življenje in veselje v naravi. Le za dobroto in lepoto je mogoče doseči vse tisto, kar smatramo za lepo in dobro. To naj bi nam bilo v opozorilo, da tudi v našem družabnem življenju ne moremo doseči ničesar trajno dobrega s sirovo silo, z domišljavostjo, z lažjo, obrekovanjem, zmerjanjem, hinavščino, z neosnovanim sovraštvom in razdiranjem. Trajno dobre uspehe je mogoče doseči le s poštenim delom, z odkritosrčnostjo, s primernim spoštovanjem dela vseh dobro mislečih ljudi in včasih tudi z dobro besedo, govorjeno ali pisano.

Naša J. S. K. Jednota je bratska podporná organizacija, katere delo je plemenito, pošteno in dobrohotno. Ona samo gradi in nikdar ne razdira. Svojim članom priznava in jamči popolno svobodo mišljenja in udejstvovanja v njihovem privatnem življenju. Na sejah njenih društev in v uradnem glasilu se niti ne zaposavlja niti ne protežira nikogar zaradi njegovih privatnih nazorov ali zaradi udejstvovanja oziroma neudejstvovanja v kateri koli politični ali verski skupini. Pri društvih in pri Jednoti smo vsi bratje in sestre z enakimi pravicami in dolžnostmi, brez ozira na pot, katerim sledimo v našem privatnem življenju, seveda, pod pogojem, da so te poti pošteno in vredne dobrega člana, državljana in človeka. Prav temu sistemu, ki izključuje iz JSKJ vse, kar po našem mnenju ne spada v bratsko organizacijo, se imamo mnogo zahvaliti, da je organizacija v zadnjem desetletju tako lepo napredovala v članstvu, v finančah in na ugledu.

Napram drugim sličnim organizacijam je J. S. K. Jednota kot dobra sestra, ki ve in upošteva, da dobrega organizacijskega dela ni nikdar preveč. To delo se je vršilo od različnih skupin in tako je bilo rojakom omogočeno, da so se pridruževali tistim skupinam, katerih sistemi so posameznikom ugajali. Prav temu se imamo zahvaliti, da smo Slovenci v primeri z drugimi narodnostmi najbolj zavarovani. Ko bo prišel pravi čas, se bodo nedvomno nekatere naše organizacije združile v večje skupine. Kolikor toliko se je v tem smislu že delalo in se še dela, toda prisiliti se taka reč ne da. Vsaka stvar ima svoj čas.

Bratsko upoštevanje drugih sličnih organizacij pa nam seveda ne brani poudarjati odličnosti in dobrih strani naše J. S. K. Jednote pri vsaki primerni priliki. To je naravna dolžnost vseh, ki se smatramo za dobre in lojalne člane. Pri tem ni treba nič pretiravati, samo resnico povejmo. Na primer, da je naša organizacija neustrankarska, da je znatno nadsolventna, da so njene investicije v splošnem dobre in se primeroma visoko obrestujejo, da daje jako liberalne podpore, da je točna in poštena v izplačilih, da ima vzorno in varčno gospodarstvo, da ni v organizaciji nikakih resnih sporov, da je brez resnih izgub prebolela depresijo in da od takrat neprestano raste na članstvu in finančah itd. Ako morda na kateri drugi organizaciji opazimo kaj, kar nam ne ugaja, prezremo tisto; poudarjamo le dobre strani in odličnosti naše organizacije. Naše delo ni razdiranje ampak graditev.

Vedno je še resničen pregovor, ki pravi, da lepa beseda lepo mesto najde. Delajmo čast naši organizaciji s tem, da smo širokogrudni, da smo dobri družabniki in dobri prijatelji napram vsem, ki to zaslužijo. To je sicer indirektna agitacija za našo Jednoto, a zato ni nič manj uspešna kot direktna; včasih še bolj. Poslužimo se vseh poštenih poti in sredstev, ki bodo pomagala naši organizaciji še k večjemu napredku in ugledu.

Pomlad je čas najbujnejše rasti in največje aktivnosti v naravi. Naj bo mesec maj, prvi resnično pomladanski mesec v letu, tudi čas naše največje aktivnosti za J. S. K. Jednoto. Letos je konvenčno leto, zato naj bi bilo to leto nekakšen maj v življenju naše Jednote.

IZ GLAVNEGA URADA J. S. K. JEDNOTE

Ker je Louis J. Kompore dne 29. januarja 1936 od pomožnega tajništva resigniral, in, ker se je nasledništvu odpovedal tudi njegov namestnik Louis Bavdek, se s tem uradno proglašajo za pomožna tajnica Jugoslovanske Katoliške Jednote dosedanja prva pomočnica v glavnem uradu, sestra Barbara Matesha, ki je bila na seji glavnega odbora dne 29. januarja 1936 izvoljena za namestnico glavnemu pomožnemu tajniku J. S. K. Jednote.

Glavni urad J. S. K. Jednote, dne 9. maja 1936.

PAUL Bartel,
glavni predsednik.ANTON ZBAŠNIK,
glavni tajnik.

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje s 1. strani)
Tibetanci nikoli ne umivajo. To popolnoma pojasni prej omenjeno navado.

Ameriške preroku Townsenu očitajo, da obljubuje nekaj nemogočega, češ, da ni toliko denarja v deželi, da bi bilo mogoče plačati \$200 mesečne pokojnine vsaki nad 60 let stari osebi. Koliko denarja bi bilo za to treba, še ni nihče preračunal, kakor ni nihče izračunal koliko kokoši bi bilo treba, da bi bila v vsakem ameriškem loncu in vsaki kastroli po ena kokoš, kar je svoječasnó obljuboval bivši predsednik Hoover.

Angleški državnik Eden je bajje izjavil, da Anglija ne bi mogla nastopiti z vojno proti Nemčiji drugače kot s pomočjo Zedinjenih držav. Amerika je šla enkrat po kostanj za druge v evropsko žerjavico in ne bo šla ponovno. To pomeni, da Hitler precej varno sedi.

Organizacija za zatiranje komarjev v Cook countyju, Illinois, naznanja, da bo letošnje poletje izpustila 50 milijonov rdečih, zelenih, rjavih in rumeno pobarvanih komarjev, da na ta način ugotovi, kako daleč segajo vojne operacije teh brenčičev. To je dobro, da si zapomnite. Ako vas na letošnjih piknikih posetijo komarji v rdečih, zelenih, rjavih in rumenih uniformah, boste vedeli odkod so, in ne boste dolžili pijače, da jih je pričarala.

V Nemčiji bo v bodoče pri raznih volitvah dovoljeno glasovati samo oženjenim moškim. Hitlerjeva vlada hoče samo take volilce, ki so vajeni reči: ja!

V ameriškem zveznem kongresu je neki narodni zastopnik "pertožengo gor vzdignil," da se v mnogih restavracijah ljudem servira hrana, ki je bila namenjena za pse. Hm, kaj pa naj počnemo z njo, če je psi ne marajo!

Do predsedniških volitev je še dobrih 24 tednov, do pasjih dni 10 tednov, do kresa 6 tednov, do piknikov dva ali tri tedne, toda mi vsega tega prav nič težko ne čakamo zdaj, ko nas objema cvetni maj. Zakaj ni maj vse leto!

A. J. T.

POMEN DRŽAVLJANSTVA

(Nadaljevanje s 5. strani)
re k svoji adoptirani deželi. Naturalizacija pa pomenja, da je inozemec spoznal, da bodočnost njegova in njegovih otrok leži v Ameriki. V prošnji za ameriško državljanstvo inozemec izjavlja pod prisego, da namerava imeti svojo stalno bivališče v Združenih državah. Ko prišede zvestoba, on izjavlja, da bo bralnik Združenih držav v slučaju vojne z inozemstvom in da bo podpiral ustavo in zakone tega naroda.

Da bo pravičen napram samemu sebi, svoji prejšnji domovini in Ameriki, inozemec, ki misli na državljanstvo, si mora najprej postaviti in odgovoriti to vprašanje: ali zares nameravam nastaniti se za vedno v Združenih državah? —FLIS.

KAKŠEN JE CLEVELAND

(Nadaljevanje s 1. strani)
svoji prireditvi v istem Narodnem domu, seveda v dveh različnih dvoranah, h katerima pa je skupen vhod. Pa se nikoli ne zgodi, da bi se društvo Washington zgedovalo nad Ilirsko vilo, Marija sedem žalosti nad Prijatelj narave, Sveti Jožef nad Prešernom, Kranj nad Ribnico itd. To je zanimivo in tipično clevelandsko.

Pa še nekaj drugega smo se tukajšnji Slovenci navzeli od clevelandskega prebivalstva v splošnem, namreč, da ne verujemo v disciplino in še manj v diktaturo. Nam da bi kdo komandiral, nam! Saj nismo v Julijski Krajini, niti v Evropi, smo v Ameriki! Izrazitih narodnih voditeljev nimamo (če so kje, se ne silijo v ospredje), in, če bi jih imeli, ne bi jih dolgo poslušali in hodili za njimi. Včasih poslušamo tega, včasih onega, potem pa gremo navadno vsak po svoji poti. Ker nas je 50,000, je lahko tudi teh poti prav toliko. Ako kedaj za kakšno večjo idejo kolikor toliko skupno nastopimo, storimo to čisto prostovoljno. Taki smo, in se ne menimo, "al" je to lepo, al" je to grdo." Seveda je nekaj izjem, toda naše miselnosti na splošno to ne izpremeni. Če se motim, potem je nekaj narobe z mojimi očmi, ušesi in glavo v splošnem. Mogoče je tudi to.

Kljub za naše slovenske razmere velikemu številu, se v milijonskem Clevelandu ne moremo ponašati, da bi bili kakšen odločilni čimtelj. Imamo pa vendar štiri sinove slovenskih staršev v mestni zbornici, enega med sodniki in enega v državni legislativi. To je več, kot morejo pokazati druge enake številne in številnejše narodnostne skupine v tem mestu. Razume se, da imamo lepo število naših zdravnikov, odvetnikov, zobozdravnikov in drugih intelektualcev, večinoma že iz vrst naše tu rojene mladine. Imamo celo boksarje in profesionalne baseball igralce. Seveda so ali so bili med nami tudi razni mojstri-skazke, "deseti bratje," "Krvjavli," padarji itd. Celó "vaškega norčka" ne pogrešamo.

V Clevelandu izhaja pet slovenskih časopisov, namreč dva dnevnika, dva tednika in en mesečnik. Zadnji trije so glasila in last podpornih organizacij, katerih glavni uradi so izven Clevelanda in tudi izven države Ohio.

Koliko slovenskih trgovin, gostiln in raznih drugih obrti je v Clevelandu, nihče ne ve natančno. Vsekakor pa gre njih število v stotine. Slovenski domovi je tisoče; števila tudi nihče ne ve. Vse to je nastalo iz dela slovenskih rok in iz priznane slovenske varčnosti. Dasi nimamo veletrgovin in razkošnih domov, se lahko trdi, da je gospodarska moč Slovencev v Clevelandu znatna, oziroma je vsaj bila pred veliko depresijo in pred bančnimi polomi. Koliko stotisočev dolarjev so clevelandski Slovenci izgubili v raznih propadlih ali zamrznjenih finančnih zavodih, je težko reči. Vsekakor je bila to huda katastrofa za tisoče naših ljudi. Depresija z veliko brezposelnostjo je zasekala nadaljne hude rane našim tukajšnjim rojakom. Vse to je krivo, da je mnogo naših ljudi izgubilo prihranke, trgovine, obrti in hiše ter druge nepremičnine. Bilo je preveč hudega naenkrat in splošna pobitost je bila par let med rojaki očita.

Polagoma se je to nekoliko izboljšalo, deloma vsled nekoliko boljših delavskih razmer v deželi, deloma vsled pozabljenja. Vsekakor se grenak spomin na te hude čase ne bo nikoli popolnoma izgubil.

Vredno je nekoliko omeniti

DRUŠTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

(Nadaljevanje s 1. strani)
priredil na Materinski dan lepo uspelo čajanko v počast materam in očetom in v razvedrilo prijateljev in gostov kluba. Prireditve je bila zelo lepo in okusno aranžirana, udeležba povoljna in zabava prav prijetna in domača. Z vencem lepih popevk je posetnice razveselila odlična pevka Antoinette Simčić iz Clevelanda, z drugimi točkami pa so se častno izkazali domači talenti.

Za prihodnje mesece so dosedaj naznanjene prireditve sledečih društev oziroma društvenih skupin:

Društvo št. 40 JSKJ v Claridgeu, Pa., priredi v soboto 13. junija piknik v proslavo svoje 33-letnice.

Društvo št. 116 JSKJ v Delmontu, Pa., priredi piknik v soboto 13. junija. Piknik se bo vršil pri Slovenski dvorani v White Valley.

Društvo št. 4 JSKJ v Presto, Pa., priredi piknik v nedeljo 14. junija.

Društvo št. 50 JSKJ v Brooklynu, N. Y., priredi v nedeljo 14. junija piknik "Pri revnem Lazarju."

Zveza slovenskih društev v Rockdaleu, Ill., priredi v nedeljo 28. junija piknik v Oak Grove parku.

Društvo št. 44 JSKJ v Barbertonu, O., bo priredilo svoj letni piknik na dan 4. julija. Piknik se bo vršil v Hopocan Gardens.

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

(Nadaljevanje s 1. strani)
njih kraji. Administracija je pristala v tozadevno zahtevno organiziranega delavstva in kongres je sprejel potrebni dodatek k novi WPA finančni predlogi.

V LONDONU na Angleškem je bilo nedavno dostavljeno neki ženi pismo, katero ji je njen mož pisal pred 20 leti, ko se je boril za demokracijo na francoskem bojišču. Pismo se je zamudilo v neznanem poštnem uradu 20 let.

POBEGLI etiopki cesar Haile Selassie se je dne 8. maja izkrcal v Haifi, Palestina, kjer ga je sprejela častna straža angleške pehote in mornarjev. Poroča se, da so iz ladje izkrcali tudi cesarjeve zaklade, in sicer 117 skrinj zlata in srebra. Stradtorej možu in njegovi družini ne bo treba. Ligi narodov je Haile Selassie sporočil, da se ni odpovedal etiopskemu prestolu, pač pa da se je le umaknil premoči, da tako prepriča nadaljno pobijanje njegovih rojakov.

Italijanski diktator Mussolini je preteklo soboto proglašil Etiopijo za del novega rimskega cesarstva, Victorja Emanuela pa za kralja-cesarja istega.

V Angliji sodijo, da je novo rimsko cesarstvo zgrajeno na pesku in da se bo zrušilo vsled gospodarskega izčrpanja Italije.

SLADKA DEŽELA

Nobena dežela na svetu ne porabi toliko sladkorja v raznih oblikah kot Zedinjene države. V letu 1935 ga je bilo v tej deželi porabljeno za 698 milijonov dolarjev. Povprečno pride nad \$5.00 vrednosti sladkorja na osebo. Sweet land of liberty!

Jugoslovanska Katoliška Jednota v Ameriki

ELY, MINNESOTA

GLAVNI ODBOR

a) Izvrševalni odtsek:

Predsednik: PAUL BARTELE, 225 N. Lewis Ave., Waukegan, Ill.
Prvi podpredsednik: MATT ANZELC, Box 12, Aurora, Minn.
Drugi podpredsednik: LOUIS M. KOLAR, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Tajnik: ANTON ZBAŠNIK, Ely, Minn.
Pomožna tajnica: BARBARA MATESHA, Ely, Minn.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, Ely, Minn.
Vrhovni zdravnik: DR. F. J. ARCH, 618 Chestnut St., Pittsburgh, Pa.
Urednik-upravnik glasila: ANTON J. TERBOVEC, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

b) Nadzorni odtsek:

Predsednik: JOHN KUMSE, 1735 E. 33rd St., Lorain, Ohio.
1. nadzornik: JANKO N. ROGELJ, 6401 Superior Ave., Cleveland, O.
2. nadzornik: JOHN BALKOVEC, 5400 Butler St., Pittsburgh, Pa.
3. nadzornik: FRANK E. VRANICHAR, 1812 N. Center St., Joliet, Ill.
4. nadzornik: JOSEPH MANTEL, Ely, Minn.

GLAVNI POKOJNI ODBOR:

Predsednik: ANTON KOKOLISH, 1078 Liberty Ave., Barberton, O.
1. porotnik: JOHN SCHUTTE, 4751 Baldwin Ct., Denver, Colo.
2. porotnik: VALENTIN OREHEK, 70 Union Ave., Brooklyn, N. Y.
3. porotnica: ROSE SVETICH, Ely, Minn.
4. porotnik: JOHN ZIGMAN, Box 221, Strabane, Pa.

Jednotino uradno glasiló:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

ZDRUŽEVALNI ODBOR

Tajnik: JANKO N. ROGELJ, 6401 Superior Ave., Cleveland, Ohio.
1. odbornik: FRANK E. VRANICHAR, 1812 N. Center St., Joliet, Ill.
2. odbornik: MATT ANZELC, Box 12, Aurora, Minn.

Vse stvari, tikajoče se uradnih zadev, naj se pošiljajo na glavnega tajnika, denarne prispevke pa na glavnega blagajnika. Vse pritožbe in prijave naj se pošiljajo na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov, prošnje za zvišanje zavarovalnine in bolnišnja spravevalna naj se pošiljajo na zavarovalnega zdravnika.

Dopisla, društvena naznanila, oglasila, naročnina nečlanov in izposredne prispevki naj se pošiljajo na naslov: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Zavarovalnica v Zedinjenih državah in plačuje najliberalnejše podpore svojim članom. Jednota je zastopana skoro v vsaki večji slovenski naselbini v Ameriki, in na njej bodo postali njen član, naj se zgleda pri tajniku lokalnega društva ali pa naj piše na glavni urad. Novo društvo se lahko ustanovi v 5 člani belga plemenitostje se na njih vero, politično pripadnost ali narodnost. Jednota sprejema tudi otroke v starosti od dneva rojstva do 16. leta in ostanje lahko v mlajšem oddelku do 18. leta. Pristopnina za obo oddelka je prostá.

Premoženo znaša nad \$2,000,000.00. Solventnost Jednote znaša 112.4%.

NAGRADE V GOTOVINI

ZA NOVOPRIDOBLJENE ČLANE ODRASLEGA IN MLADINSKEGA ODDELKA DAJE J. S. K. JEDNOTA NAGRADE V GOTOVINI.

Za vsakega novopridobljenega člana mladinskega oddelka predlagatelj deležen 50 centov nagrade.

Za novopridobljene člane odraslega oddelka pa so predlagatelj deležni sledečih nagrad:

za člana, ki se zavaruje za \$ 250.00 smrtnine, \$1.00 nagrada
za člana, ki se zavaruje za \$ 500.00 smrtnine, \$1.50 nagrada
za člana, ki se zavaruje za \$1000.00 smrtnine, \$3.00 nagrada
za člana, ki se zavaruje za \$1500.00 smrtnine, \$3.50 nagrada
za člana, ki se zavaruje za \$2000.00 smrtnine, \$4.00 nagrada

clevelandске slovenske domove oziroma domove, v katerih bivajo Slovenci, četudi jih ne lastujejo. Niso razkošni ti domovi, toda so snažni in razmeroma primerno udobno opremljeni. Pri vsaki slovenski hiši pa se vidi nekaj zelenega: drevje, grmičje, cvetlice ali vsaj malo trate. Kjer se okoli hiš dolgočasijo stare škatle, prah, papir, čunje in druga groptanja, tam ne išcite Slovencev. Ta slovenska ljubezen do snažnosti in lepote, slovenska pridnost in varčnost in znana slovenska poštenost so lastnosti, ki so pridobile našim rojakom dober ugled in spoštovanje pri starih Američanih in drugorodcih. Clevelandski Slovenci so poleg tega poznani med drugorodci kot izobražen narod, ki nima analfabetov, in, ki zna na kulturnem polju marsikaj pokazati. Pri vseh naših slabostih in nedostatkih smo v mestu toliko poznani od naših dobrih strani, da se nobenemu ni treba sramovati povedati, da je Slovenec.

Drugače pa smo clevelandski Slovenci taka pisana narodnostna skupina kot pehar ribniškega fižola, kar ni čudno, ker nas je pač usoda nanesla iz vseh delov Slovenije. Včasih se nam zdi, da nas je preveč na kupu in da smo drug drugemu na poti, pa smo sitni in ugrizljivi kot brenčičji v pasjih dneih. Včasih se prerekamo kot otroci, kar bi kazalo, da smo še mladi, kljub mnogim plešam in sivim lasem. Včasih izvršimo kaj v resnici dobrega in pomenljivo brez vsega hrupa; drugič pa zaradi kakšne malenkosti vpijemo kot Izraelci, ko so podirali Jeriho. S samopostavljenimi would-be narodnimi voditelji, ki se tu in tam pojavljajo, imamo potrpljenje in zabavo, ker vemo, da končno vsaki leščerbi olja

zmanjka in je niti vplivati ne more. Ne rečem, da vsi Slovenci ne bi mogli biti boljšji in svetlejši, pa imamo za vzroke, da nismo. V splošnem pa smo ali rigit, in vsi za sebe lahko rečem, da imamo prav med takimi, kakršni smo imenitno počutim.

V prihodnjem članku pa bomo nekoliko pogovorili o hiši tukaj rojeni mladini.

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

(Nadaljevanje s 1. strani)

Med pivo pa je bilo 21. Med pivo kavo so zaslišali poleg 100 žencev bitke še kakih 100 Obtoženih je 31 kmetrov Grabovca, ki imajo 11 kmetrovnikov.

Trideset stotakov je zvezo na podstrešju z domačijo v posestniku Antonu Jauniku Hrastju pri Limbušu, ki je ogenj uničil hišo.

Po 20 letih iz vojnega rojstva se je vrnil v rojstni kraj Stari Bečej Stevan Avramov. Dolga je preživel v ukrajinski Andrejki, kjer se je tudi dobil od doma pismo, ki vega in da se je njegova drugač poročila ter se je iz vasi. Domov se je vrnil v danes 43 let, pri čemur je v našel svojega zapustil v zibelki. Zapraveno, ki je vzela drugač, ni mar, skrbi ga pa, na način bi izposloval, da bi šla za njim druga žena v trokom.

New Era

ENGLISH SECTION OF
Official Organ
of the
South Slavonic Catholic Union.

Nova Doba

AMPLIFYING THE VOICE OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

CURRENT THOUGHT

Only Four Months Away

The fifteenth quadrennial convention of our Union is only four months away. Scheduled to take place in Cleveland during the week of Labor Day, it means that our lodges will hold only four more regular monthly meetings before their elected representatives will meet for the most important assembly within our organization.

Several proposed changes to our by-laws have been suggested by the three state SSCU federations, by our supreme secretary and individual members. Others, undoubtedly, will present their opinions before the proceedings will get under way in September.

The active interest taken by members in the future progress and welfare of our SSCU, as indicated by their suggestions to widen the field of fraternal endeavor, reflects and active membership that speaks well for our Union.

However, too many of us are content to let our ideas "ride," with good intentions to take care of the matter sometime in the near future, which, in too many instances, is postponed indefinitely. How time does fly, and our ideas perched on its wings go into space, perhaps never to return.

"Do it now" is a splendid motto for all of us to follow, if we respect to put some of our ideas into actual practice.

Although, principally, our fraternal organization is based upon benevolence, it also incorporates the practical principles of death, sick, accident, indemnity and disability benefits for its members. Hence, it is necessary that we widen the scope of such benefits, along with additional assessments, as will meet the demands of our members.

Every four years delegates meet to discuss and pass upon our ideas, to discard obsolete provisions in our by-laws and, in general, to authorize such additions as will benefit the membership.

Therefore, it is imperative that new additions for the betterment of our Union be given proper and full consideration at our lodge meetings, where, if found feasible by the majority, will be advanced to its proper place on the convention calendar.

Some of the English-speaking members harbor the mistaken impression that they are considered only as a necessary evil by the senior members; that little, if any, consideration is given to their ideas, etc.

While this line of reasoning may be true in isolated cases, the general feeling among our senior members is predominantly the opposite. They look forward to suggestions presented by the young mind, for they realize the importance attached to the talent present among our English-speaking members.

The fault lies with the young mind, who is content to let his father and mother take the initiative, and also the criticism is bound to accompany the presentation of any new idea. New thought, if worthy of consideration, will find a following of constructive and destructive line of reasoning—a process which grinds off the rough spots.

It can be safely predicted that our fifteenth quadrennial convention will find many disappointed individuals of the senior group, if the English-speaking members fail to be represented by constructive and progressive thought on the convention program.

Much can be accomplished in the space of four months. A thorough reading of our by-laws will acquaint fully the English-speaking member of the exact fundamental principles underlying our SSCU. New ideas can be interwoven with those already in force, so that the result will be a building up, rather than a process of tearing down, the accomplishments of the past thirty-eight years.

Cleveland will be host this year to several conventions, representing various types of organizations. Civic-minded Clevelanders are pointing to 1936 as a banner year for conventions held in their city.

This means that the SSCU conclave will be given more than ordinary attention when the delegates meet in September, for a special committee handles the details for a proper reception, accommodations, etc., in order to assure the visitors a pleasant stay, and further, as an incentive to return to the Sixth City. As a matter of fact, Cleveland citizens are convention-conscious, and keyed up to enthusiasm seldom found in a city of its size.

Ranger Boys Hosts

Ely, Minn.—Listening to the boys harp about things planned for their meeting, May 20, makes Stan just smack his lips and firmly resolve to be present. According to Joe Mantel the boys who are acting as hosts at the meeting have planned which will outdo the good-time meeting planned by the gals a month ago.

At the last meeting Louis supplied dance music, which was served, and after the meeting was concluded, everybody insisted that the

See you at the Ranger meet, folks!
Stanley Pechaver,
No. 2, SSCU.

Lodge No. 5

Soudan, Minn.—All members of St. Barbara lodge, No. 5, SSCU, who were not present at the last meeting, which was held April 25, are hereby notified that at this meeting it was decided that the lodge was to undertake a program of entertainment, and that each member is to pay \$1.00 for this purpose into the lodge treasury. Since the attendance at the last meeting was not very large, I am reminding the members to attend in full numbers our next meeting which will be held May 23d. With a large number of members on hand, we are sure to come to such conclusions that will satisfy the majority. Therefore, come to our next meeting on May 23d, so that we can discuss all important details concerning our next lodge activity. Once before, I requested the members not to place all the responsibility upon the secretary, and I repeat this request again. The secretary himself cannot do everything for the lodge; neither can the lodge board. The co-operation of the members is absolutely necessary.

John Dragovan, Sec'y.

To Wed

Wedding bells will ring for Mr. Joseph Struna and Miss Rose Adamic, both of Cleveland, O., on May 23, when the two will be united in matrimony. Joseph Struna is a member of Collinwood Boosters Lodge, No. 188, SSCU.

Great Lakes Exposition to Feature Old Villages

"Streets of the World" will be one of the feature attractions of the Great Lakes Exposition, scheduled to open on June 27 on the Cleveland's lake front.

Here the visitor will find villages reproduced over some eight acres of land as they exist in the various foreign countries. At first this section was to be called "The Old World," but later was changed to the "Streets of the World."

Yugoslavs will have their own section. Taverns, cafes, restaurants, shoppes and stores characteristic of the Slovenes, Serbs and Croats in their native land will be available along with exhibits of native products. Only Yugoslavs or their descendants will be permitted to operate the various stands in their own village, and these shall be dressed in native costumes.

Slovenes will have their own section, where among other attractions one shall find a "go-stilna" (tavern), operated by Slovenes in their own characteristic way.

Industries of Cleveland and surrounding territories shall play a major part in the Great Lakes Exposition. Several firms have contracted for large portions of space to exhibit their products.

The exposition, scheduled to run from June 27 to Oct. 4, was conceived to celebrate the 100th anniversary of Cleveland, and is dedicated to the advancement of the Art, Science, Industry and Commerce of the Great Lakes area. It will occupy 125 acres of Cleveland's lake front.

BRIEFS

Pathfinders, No. 222, and St. Joseph, No. 89, two SSCU lodges of Gowanda, N. Y., will hold their annual Field Day sometime in July. Visitors from Ohio and Pennsylvania are expected to be present at this outstanding SSCU outdoor event of the East. Last year over forty Clevelanders attended the Field Day.

Electrons, No. 228, SSCU, of Cheswick, Pa., will observe their first anniversary on May 30 with a grand outdoor program, including a dance. Admission will be 35 cents to the festivities, which will commence at 2 p. m.

St. Michael's Lodge, No. 40, SSCU, of Claridge, Pa., will observe its 33rd anniversary on June 13 with an outdoor program of festivities, which will include a dance, speakers and a softball game. This local branch has been very active in keeping the SSCU spirit on the top pedestal in Claridge, and certainly the members of Lodge No. 40 deserve the co-operation of neighboring SSCU lodges in all their endeavors.

Slovene Progressive Benefit Society (SSPZ) will hold its regular national convention in Milwaukee, Wis., beginning with May 18. English-conducted lodges will be represented with ten lodge delegates, while four members of the SSPZ supreme board are English-speaking members. The convention will be held at S. S. Turner Hall, 725 W. National Ave.

New juvenile members enrolled during the month of May shall be free of assessments for the month of June. And as already reported, all juvenile members already enrolled prior to the month of May shall be free of assessments during the months of May and June. This arrangement should stimulate the enrollment of new members in the juvenile department.

Vesna Club

Lorain, O.—Mothers and fathers were very well represented at the tea given by the Vesna Club Sunday afternoon, May 10, at the Slovene Auditorium.

A program was given and the following took part: Mrs. Antonia Simcic of Cleveland gave two vocal solos, namely, "Back Home to Mother" and "Bird." Matilda Mayak recited "To All Mothers," Edward Debevec recited "To All Fathers." Atmosphere music during the tea was furnished by Josephine Eisenhardt and Mrs. Steven Strong, violinists, who were accompanied by Mrs. Frank Tomsic at the piano.

The committee in charge were: Josephine Eisenhardt, Jenny Kumse, Mayme Primozic, Agnes Lesnak, Mary Tomazine, Olga Virant, Vida A. Kumse acted as hostess and Andrew Mayak host.

Dancing followed the tea in the evening, music being furnished by Jack Tomazic's Orchestra.

Martha Kumse.

Lonesome for Pathfinders

Kings Park, N. Y.—I have so much to write about that I really don't know where to begin, or how to say it. My promotion and transfer from the Gowanda Hospital to the Kings Park Hospital, Long Island, N. Y. was done on such short notice that I could not even bid many of my friends au revoir.

I had been engaged in extension studies for just such an opportunity, and I had to act quickly when my chance came for a better position. No one will ever know how hard it was to leave the old home town and the friends I was willing to do anything for. On my last night in Gowanda I was happy to be the guest of the Pathfinders in a farewell party. As a parting token, they gave me a beautiful writing set which I will always cherish. I use it every day in my office, and I hope that I can continue to write miscellaneous articles in the Nova Doba. I think of the Pathfinders a lot, and hope they will not forget me.

Mrs. Mary Voncina was the first to write to me, and it sure was good to hear from home. I have sent Gowanda less correspondence than I intended, due to the fact that the office work was previously badly neglected, necessitating considerable evening work. Although I am 500 miles from Gowanda, I promise to answer all mail sent to me.

It was with regret that I had to resign as treasurer and athletic supervisor of the lodge, but perhaps I can continue more or less as a distant observer. James Golcar, the new treasurer, and Thomas Sternisha, the new athletic supervisor, always have been good workers, and I hope they continue to keep the Pathfinders foremost among the leaders of the SSCU. Each year the Pathfinders and St. Joseph, SSCU lodges of Gowanda, have a SSCU Field Day. I am looking forward to the big occasion this year and will try to be present, if possible.

When the opportunity arises in Civil Service, I may have a chance to transfer back to Gowanda. For the present, however, I like my work, like the people I work for, like the country, and hope to further my studies at N.Y.U. in my spare moments. I wish to thank Little Stan, and my friend, Frances Vranichar, for their expression of success in my future work. As for the farewell message of Thomas and Doris Sternisha, and personal wishes of the Pathfinders' members, they will always be fond memories. Also, when the gang at the Gowanda Hospital cried on my last day with them a person can't help but feel somewhat saddened but grateful. Kings Park is also rather far out on Long Island, away from New York City, but I hope to contact some of the New York City SSCU members. I have already become acquainted with a number of people in this city, and I am always glad to make new friends.

The friends met on my recent trip to Waukegan, Ill. to attend the SSCU bowling tournament, would be too innumerable to mention. I believe that everyone was highly

From the SSCU Home Office

Since Louis J. Kompare resigned as assistant supreme secretary on January 29, 1936, and since Louis Bavdek, substitute succeeding to the office, declined, this means is taken to announce officially that the assistant supreme secretary now is Sister Barbara Matesha, formerly first assistant in the home office, who, at the annual meeting of the board under date of January 29, 1936, was elected substitute to the assistant supreme secretary of the SSCU.

At the home office of the South Slavonic Catholic Union, May 9, 1936.

PAUL BARTEL, supreme president,
ANTON ZBASNIK, supreme secretary.

Meet Miss Barbara Matesha

Assistant Supreme Secretary of the SSCU

By LITTLE STAN

Ely, Minn.—With Joseph Mantel Sr., supreme trustee of the South Slavonic Catholic Union, officiating, Miss Barbara Matesha, daughter of Mr. Mike Matesha, one of the charter members of the Union, was inducted to the office in surprise ceremonies which took place at the home office last Sunday.

The above lead tells you just what happened, but let Little Stan give you his own original description of the entire affair.

It was Saturday evening, a beautiful evening, when he chanced to meet Supreme Secretary Anton Zbasnik, who told him that the surprise ceremonies would take place the following day . . . and he admonished Little Stan to make it a point to be there to get an exclusive story of the entire affair!

Then, it was reported that Mr. Bavdek, who was elected alternate assistant supreme secretary to succeed Louis Kompare, who tendered his resignation to the Supreme Board last January, had also resigned. As soon as this was official, steps, unknown to Miss Matesha, were taken to surprise her.

Now for the real story! Sunday dawned (11:30 a. m.), when Little Stan partook of his dinner (and breakfast), hastened downtown and loitered until 2 p. m., when he rode to the home office. Present were Mr. and Mrs. Anton Zbasnik, Mr. and Mrs. Louis Champa, Mr. and Mrs. Joseph Mantel, the office force, comprised of Misses Mary Kolenz, Ann Tomisch, Katherine Peshel and Joseph Pishler. Little Stan, of course, completed the gathering.

Secretary Zbasnik had asked

impressed by the friendliness of everyone in attendance. If the Joliet group is an example of what an SSCU ladies group is, then I am heartily in favor of more interest in ladies' organizations.

For Frank Vranichar, supreme trustee, and I, it was a reunion more or less, as we had not seen each other since the last SSCU convention held in Indianapolis, in 1932. I hope to have the opportunity to attend the next one to be held in Cleveland this September. Our supreme president Paul Bartel and his family certainly were busy. During my stay in Waukegan I had the good fortune to stay with Mr. and Mrs. John Merlach on Tenth Street. They were delightful hosts and we extend to them our sincere appreciation.

We secured some pictures on our trip that were rather

Barbara to be present Sunday. She evidently thought that extra work was in store. We all waited patiently for her arrival, and soon she was seen coming. The entire group was ushered into the assistant secretary's office, and the door shut. Treasurer Louis Champa was seated at a desk, appearing busily engaged in financial figures. Secretary Zbasnik, in his office, very, very busy! The group shut in the office is trying hard to stifle their giggles.

Barbara enters. "Hello, Barbara," says Mr. Champa. "Hello," returns Barbara. Then Mr. Zbasnik chimes, "Hello, Barbara," and seconds later, "Get me the insurance files from the assistant secretary's office." Barbara comes to the door, throws it open, and is she surprised to see the entire group! She leans against the door and dazedly asks, "What's this?"

Mr. Zbasnik and Mr. Champa are smiling as they stroll into the office, Mr. Zbasnik carrying an important looking document in his hand.

He begins reading the paper, which installs her into the office of assistant supreme secretary of the SSCU until December, 1936. Supreme Trustee Joseph Mantel reads the official oath, taken by Barbara, and after that she is warmly congratulated from all sides. She is presented with a beautiful bouquet of flowers and candy from the office force. She smilingly accepts the office, gifts and congratulations. Just like her, always that becoming smile!

Joe Mantel Jr. then comes in to take her picture, and after the camera is through clicking, the group adjourns to participate in a social get-together in honor of her appointment. As Miss Matesha lives just across the street from Little Stan, the flowers she received were carried by him. Escorting were Mr. Zbasnik and Mr. Mantel. Upon arriving at the Matesha home, we all stopped in, and Mr. Matesha received the congrats of the group.

And now Little Stan will give you a short resume of Barbara. She has beautiful brown-wavy hair, and always wears a pleasant smile. Juveniles met her when they were at Ely last year.

She was head bookkeeper for our organization since 1926—ten years of distinguished service, and now the reward!

Closing this little description, Little Stan extends his heartiest congratulations to our new assistant supreme secretary, the first lady of the SSCU to hold an important office in our organization!

Stanley Pechaver,
No. 2, SSCU.

(Continued on Page 6)

THIRTY-ONE S. S. C. U. TEAMS IN TOURNEY

Electrons — Sparks 'n' Flashes

Cheswick, Pa.—If my continued long absence is not reason enough to return to these columns, it is quite evident that publication of a full report of our coming anniversary seems it necessary.

For many years this vicinity had contemplated an English-conducted unit of the South Slavonic Catholic Union. But for Ol' Man Depression—who is now about to go to the great beyond, from old age and painful bruises, inflicted by Good-Time Charlie—that contemplation would have become a reality without the least hesitancy or postponement. However, that is all water under the bridge, and the records show that the Electrons, unit No. 228, have achieved their first milestone mark, which is to be fittingly observed this Decoration Day, Saturday, May 30, with a program of activities from 2 p. m. until midnight.

One year of organization, one year of experience in the fraternal field, one year of ups and downs, and one year of overthrowing competition and opposition has been our lot during the past 12 months. Nevertheless, we have won. Our aim is definitely set. Our membership has been carefully "weeded out"; those now within our fold have and will continue to prove to be honest, earnest, a willing and co-operative group of brothers and sisters. All the foregoing is just another reason why we are putting forth our every effort to make this Decoration Day a real day of celebration and not only just another day for profit. To advertise, yes—not only the fact that we are one year old, that we will remain intact, that we are out to build—but also to advertise to this vast gathering on this day of merry-making that we are a part of the grand South Slavonic Catholic Union.

Come, invite your friends, relatives, et al, to this grand, colossal celebration of celebrations. For a general admission of 35 cents you are admitted to a program of activities from 2 p. m. until midnight. Every minute filled with activity. Amateur talent of the very best; two orchestras, one for the afternoon and the other for the evening, singers, amplifying system installed to carry the voices and music throughout the spacious gardens, a beautiful birthday cake as door prize, \$15 prize award, and refreshments a-plenty for the thirsty and hungry patrons. Nothing will be spared to make this one grand and glorious day of merry-making. Scene of ac-

LONESOME FOR PATH-FINDERS

(Continued from page 5)
humorous. You would "die" laughing to see the one taken by "Mish" in front of the Waukegan Slovene Hall. Lindy and I sat on the junk wagon, "Connie" on the horse and "Samson" Drobic under the horse. Mattie Molk might also be interested in the picture of the Joliet girls. Perhaps I will get a chance to comment more in detail about the interesting sidelights of the tournament, but for the present I will have to stop. I am writing this at the home of my uncle, Louis Palcic, secretary of lodge No. 90, SSCU, and I still have a long trip to Kings Park. My kindest regards to all, and my love to a certain somebody.

Ernie Palcic,
No. 222, SSCU.

tivities to be, the newly remodeled, spacious Oak Hill Gardens in Harmarville. We leave it to you to be among the hundreds who will enjoy themselves with us that date. Already Cleveland and Barberton, O., as well as many points in Pennsylvania have promised to be in attendance. Will you be next?

"I see by the papers" that the Gowanda Pathfinders are about to lose their active booster and correspondent, Ernie Palcic! While work takes him elsewhere, we do hope that time will permit him to contribute to our medium now and then. It is to be regretted that such a fine, interesting and up-and-coming writer, as we know Ernie to be, should be lost to this service. It is unthinkable. We can count on you, Ernie, can't we?

F. J. Progar,
Sec'y, No. 228, SSCU.

Washington Conference Discusses Aliens in U. S.

A conference, planned to bring into truer perspective the present-day position of the alien in America and to answer the unjustified charges against him, was held at the Hotel Washington, Washington, D. C., on Saturday, May 2.

Sponsored by the Foreign Language Information Service, which for eighteen years has been working for the assistance and protection of the foreign-born, the conference is expected to result in a restating of sound and sane principles for dealing justly with the 5,000,000 aliens in the United States.

A morning and afternoon session followed by a dinner meeting embraced the following general topics: "The Alien and Our Economic Problem," "The Alien and His Children in Relation to Crime and Delinquency," and "The Alien at the Bar of Public Opinion."

The conference, according to Read Lewis, director of the Foreign Language Information Service, has been prompted by the growing confusion in the public mind, brought on by economic fear and in some cases selfish political motives, as to the relation of the newcomer in America to its older citizens.

"At a time when it is difficult to meet the needs even of our own citizens, it is little wonder that the alien in the United States is the subject of bitter controversy," declared Mr. Lewis. "On the one hand serious charges are made against him. On the other these charges are denounced as contrary to our American experience and tradition. Where does the truth lie? What in light of our traditions and present needs is a sound policy for the United States? It is the purpose of the Conference to discuss and answer these questions. When fantastic figures and assertions are being marshalled in an effort to make the alien the scapegoat for our social and economic ills, it is high time to get the true facts before the public."

Educators, sociologists, and interested citizens attended the sessions which were open to public. General discussion followed each session.—FLIS.

Lodge No. 120

Ely, Minn.—All members of Lodge No. 120, SSCU, are cordially invited to attend our regular meeting scheduled for Sunday, May 17, at 2 p. m. We secured 18 new members this year, and they are all requested to attend this meeting without fail. Our supreme secretary, Anton Zbášnik, will be present at this meeting, and he, in all probability, will explain to them their duties toward our organization and the privileges to which they are entitled. We will also elect two representatives to the meeting to be held at Hibbing; so, let's have a full attendance. A delicious lunch will follow the proceedings.

Rose Svetich, Sec'y.

Lodge No. 112

Kitzville, Minn.—All members of Lodge No. 112, SSCU, are requested to be present at the meeting Sunday, May 17, 1936. Important matters of interest to all members will be taken up.

Frank Tichar, Sec'y.

Guide to Fraternal Law

By Attorney Richard J. Zaveritnik, Chicago.

Article No. 3

Francis Bacon, the author of "Novum Organum" said, "Reading maketh a full man, writing an exact man, and conversation a ready man." Fraternal societies having a representative form of government, a member in order to be a full member should read about all there is of value on the questions which affect the management, control and development of such societies and the rules of law which are applicable to such organizations. By learning from the pages of experience of the Yugoslav fraternal societies and the best from the experience of other fraternal associations, only, can constructive improvements be made in the Yugoslav fraternal societies which will prove a blessing in the relations between the member and his society.

When Amendments Take Effect

Amendments to the by-laws, in all states, if they do not effect some property right of the member, take effect on the date the amendment comes into force, but, where amendments effect some property right, where the member is sick or disabled and is receiving benefits under the by-laws, amendments limiting disability benefits of such members were held unreasonable and not binding on the member though his certificate stated subsequent amendments would be binding on him. Amendments against such sick or disabled members would take effect, only, after they recovered from their disability. In a suit against a Yugoslav fraternal society, on this question of law, decided several years ago, the Supreme Court of the State of Minnesota said:

"Amendments of by-laws adopted before the death of insured or before disability occurs are in most states placed in an entirely different category from unreasonable amendment such as this one was, adopted after the happening of one or the other of such events. We do not think the defendant could legally under the circumstances in this case amend its by-laws so as to deprive the plaintiff of the benefits claimed."

Wise Leadership

East Palestine, O.—Year 1935 was a banner one for the SSCU. New heights were reached by the organization and much was done to pave the way for improvement along various lines. What is the power behind this advancement of the SSCU? It is keen generalship aided by enthusiastic co-operation.

Often when new ideas are put forward by the leaders of an organization they meet with severe criticism. This is as it should be. Sincere criticism is as necessary to progress as truthful praise. Wise leaders meet this criticism squarely and prove their point most worthy of consideration.

The leaders of the SSCU must be congratulated for joining hands with their critics and settling their problems amicably and proving to the satisfaction of all the quality of their endeavors. And that is why the SSCU "tops them all."

Joe Golicic,
No. 41, SSCU.

Buckeye Air Waves

Ely, Minn.—The St. Barbara Hawkeyes held their monthly meeting at the National Home on April 17. The meeting was a great success. Dancing followed the business session. A good time was had by all present. The crowd danced to the music of Frank Kromar and his orchestra.

Our next meeting will be on May 15 at 7:30 p. m. All members are requested to be present. After the meeting a dance will be given. Invitations are being sent out also. The music will be furnished by Art Buraglio and his three-piece orchestra. If you want a good time, do not fail to be present at this dance. The admission will be 25 cents and 10 cents. Don't forget to keep May 15 in mind. Dots Merhar, Rec. Sec'y.

statutes of the various states are somewhat similiar. For the purposes of our study, it is sufficient to analyse the statutes of the State of Illinois, which confer the following powers to fraternal societies:

- (1) To insure the life of its members and upon his death to pay the face value of the certificate to his beneficiary whose relationship to the member must be within the classes specified in the statutes.
- (2) At the age of seventy to pay to the member all or such proportion of the face value of the certificate as the by-laws may provide.
- (3) To pay disability benefits to its members arising from either disease, accident or old age.
- (4) To create, maintain and disburse a reserve fund for payment of the above mentioned benefits, no part shall be used for payment of expenses.
- (5) By its constitution and by-laws, grant to its members such extended and paid up protection, or such withdrawal equities, or such cash loan privileges, as shall not exceed in value the portion of the reserve to the credit of such member or members to whom such grant is made.
- (6) To create, maintain and disburse an expense fund.
- (7) To collect dues and assessments from the members.
- (8) To provide for the payment of death or annuity benefits or both on the lives of minors.
- (9) To print and to publish such periodicals, books, pamphlets and other printed matter as it shall deem of public interest or value.
- (10) To invest its funds in securities specified in statutes such as governmental, state, counties, township, school district, municipal bonds and in mortgages or trust deeds secured by real estate, worth at least double the sum invested or loaned.
- (11) To create, maintain and operate a department furnishing to its sick, disabled and distressed members and their families, free medical, home, sanatorium and hospital services and treatment. Own or lease property, within or without the state for this purpose. And create a special fund for this.
- (12) Incorporated body or any subordinate lodge may hold real or personal property or may borrow money or whatever amount or value may be needful, suitable and proper to serve and accomplish the purposes of its organization. Types of real estate, that the society my own are:

Pittsburgh Lodge, No. 26, Takes Two National SSCU Team Titles in Duckpin Tournament

Surpassing last year's record of team entries, the second national SSCU duckpin tournament, held in Pittsburgh, May 9 and 10, blazed its way into a new record in the SSCU annals, with thirty-one teams rolling side by side, in friendly competition.

St. Stephen's lodge, No. 26 of Pittsburgh, enjoyed a regular field day of high scores. The men's team placed first in the team events with 2285, while the ladies of No. 26, not to be outdone, rolled 1394 to take undisputed possession of the national title in the women's team division. In the doubles events, I. Celan and J. Balkovec, Jr., garnered 1048 sticks to take first place, while Santo Vlah and Paul Klun came second with 913. In the ladies doubles F. Balkovec and F. Lokar collected 664 for first prize, and second prize went to A. Flore and E. Tomec who amassed a total of 661. And to make the day complete for St. Stephen, No. 26, Santo Vlah wound up with a total of 1431 pins for the men's all-events title.

Center Ramblers, 1935 national SSCU title winners, placed second in the team events with a score of 2100. Center Ramblers' ladies team entry emulated the first prize winners, by placing second in this division with a total of 1361.

J. Stepinski's 452 entitled him to the singles championship, while Dr. J. J. Boltey placed second with 444. In the ladies' division A. Labas with 330 nosed out E. Schmidt for the singles championship, the latter taking second place with a score of 329. In the all events A. Labas was high with 975.

Three states, New York, Ohio and Pennsylvania participated in the national duckpin tournament. Gowanda Pathfinders' entry of six girls found favor with the keglers, for what they lacked in skill, they more than made it up in enthusiasm.

Paul Oblock of Center, Pa., chairman of the duckpin tournament, received a large round of applause at the supper which followed Sunday evening at the Slovene National Home. L. P. Boberg, secretary and F. Yearm of Center, together with Paul Oblock, handled the details in connection with the duckpin tournament; the crowd of keglers expressed their approval in no uncertain terms with plenty of applause for all three.

Dr. F. J. Arch, supreme medical examiner, easily was the most popular man at the tournament. It did not take the crowd a long time to learn that the Doctor was in temporary possession of the \$150.00 prize awards appropriated from the sports fund, and turned in his cards.

The pleasant task of distributing prize money and medals was turned over to the SSCU athletic commissioner Louis M. Kolar from Cleveland. Since the lion's share of prizes went to St. Stephen's lodge, No. 26, it was a simple task for him to keep in mind those who were to receive the honors.

Names of the thirty-one SSCU teams which participated in the tournament together with their scores shall be published in next week's issue of Nova Doba.

- (a) Such as shall be requisite for its convenient accommodation in the transaction of its business.
- (b) Such as shall have been mortgaged to it in good faith by way of security for loans previously contracted or for money due.
- (c) Such as shall have been conveyed to it in satisfaction of debts previously contracted in course of its dealings.
- (d) Such as shall have been purchased at sales or judgments, decrees or sales under mortgages or trust deeds held by it as security for loans made.
- (13) May maintain separate and distinct reserves for members, if dues and assessments are levied on different and distinct mortuary tables.
- (14) May consolidate or merge with other fraternal societies as provided in the statutes.

Blood and Battle Field

A World War Chronicle

BY IVAN MATIČIĆ

From the Slovene by

VALENTINE OREHEK

(Continued from last issue)
On one occasion two Italian officers sneaked themselves to our lines. They are captured and when brought in by the sentries offer to exchange their knowledge of the Italian positions for freedom. Our lieutenant, when this proposal is made known to him, flies into a rage. "You sneaky dogs. You ought to be ashamed to make an offer like that." He gives each a resounding open-handed whack before they are led away.
Mess comes to us at nightfall. We dispose of it with truly amazing dispatch. Gathered about the tremendous cauldron we pitch and toss for advantage, eyeing the bubbling contents the while with eyes made round with hunger. And puffing like a porpoise Podpolkovnik Mostel ranges up alongside and unpretentiously extends his bowl for filling. We stare astounded at him. That an officer should deign to share the grubby meal of a soldier is simply unheard of. We are so astonished in fact that for the moment even our ravenous hunger is forgotten. The adjutant, at a loss to explain this wholly unprecedented act, comes hurrying forward to explain, "Gospod podpolkovnik, surely you will not eat with the men? We have officers' mess from our own kitchen served us."
"True, but where is it written that officers have the right to separate mess? From now on I forbid discrimination in any form or manner to be shown in the food served to officers and men. As long as I'm in command here I'll have it observed that extra cooking for officers shall cease!"
Of course, anything so radical as this officer's outlook cannot last long, and the men who later replace him lose no time to recall the old order.
I have been detailed to carry a message to the brigade command which has been removed to a new site. Martin and taken over by a new set of officers. The brigadier colonel of command welcomes me kindly and after making the usual inquiries enquires by proffering me a pack of cigarettes. The linemen deliver a new apparatus into my hands and I am off again with my regiment. I have barely gotten well under way when a flight of grenades finds me out. I drop like a flash, pressing close in the angle of a rising wall. Acting on an impulse I spring up and away. A split second later the wall is a ruin of shattered stone and mortar. The explosion throws me violently. I gain my feet and make my way for a shell crater whose rim I can see a hundred yards away. I reach it and plunge myself down the slithering slope of the white loose earth piles on top of the wall. When I regain my breath I find I chance to remember a narrow strip of land in the close vicinity. I cautiously up the slanting side of the shell hole and after a moment of indecision gain the top. Then I make a desperate dash for the new goal.
(TO BE CONTINUED)

DOPISI

Udeleževanje s 3. strani)

Udeleževanje s 3. strani)
 bilino udeležijo prihodnje
 ki se bo vršila 23. maja.
 bolj polnoštevilno zbrani
 na seji, tem lažje bomo
 imeli vse tako, da bo v za-
 javno članstvu. Stari pre-
 pravi, da več glav več
 torej, pridite vsi člani na
 to sejo 23. maja, da
 pogovorimo vse potrebno o
 savani veselici. Že en-
 prej sem prosil člane,
 da obešajo odgovornost za
 rame tajnika, in ta o-
 sedaj ponavljam. Taj-
 nam ne zmore vsega, niti
 vsega storiti sam dru-
 odbor. Treba je sode-
 članstva. — Za dru-
 5 JSKJ:
 John Dragovan, tajnik.

Chicago, Ill.

in članicam društva
 70 JSKJ naznanjam,
 naša prihodnja seja
 v soboto 16. maja in se
 pričela ob 7.30 zvečer.
 je prav prijazno vab-
 da se kar mogoče pol-
 imo udeležiti te seje, ker
 spet sprejeli nekaj no-
 članov v naše društvo.
 priznanje zaslužijo ne-
 člani našega društva, ki
 vidno agitirajo in pri-
 nove člane.

obnoviti nove člane J. S.
 notni je vsestransko ko-
 delo. Agitator, ki no-
 člana pridobi, je deležen
 note nagrade v gotovi-
 društvo in Jednoto po-
 skup novi član rast in
 nek; za novega člana pa
 da se je zavaroval pri
 poštehi in zanesljivi
 organizaciji, katere ne
 nobena. Z drugimi be-
 nihče ne more pristo-
 boljše organizaciji ka-
 naša. Kdor bi dvomil
 naj pride k meni, pa
 dokazem iz pravil in
 lestvice.

zaključku se enkrat po-
 člani na sejo na večer
 aja. Saj naše seje so
 in mirne in po vsaki
 namo nekoliko prijatel-
 vave. Vsak član, ki se
 udeležiti, se vrača zadovol-
 novov. Bratski pozdrav!
 Andrew Bavetz,
 društva št. 70 JSKJ.

New Duluth, Minn.

potem se najlepše za-
 sorodnikom, prijate-
 znancem, ki so nama
 18. aprila pripravili
 presenečenje z ban-
 v proslavo 35letnice na-
 roke in naji razveselili
 pohištvenim dari-

Rev. Schweigerju za
 in govor v slovenskem
 jeziku. Hvala
 Mr. in Mrs. Brula pa
 zetu Mr. in Mrs. F.
 nek, ki so se za to pri-
 toliko trudili in žrtvo-
 vala sorodnikom iz Ca-
 Mr. in Mrs. P. Sterk
 Kate Grahek za čestit-
 in udeležbo na pri-
 Za lepe darove naj bo
 hvala tudi Mr. in
 Butala in Mr. in Mrs.
 Hvala svaku in sestri
 Mrs. Joseph Jugovich
 vnovoma iz Keewatina,
 za udeležbo in za lep
 35-letnemu jubileju. Is-
 se zahvaljujeva Mrs.
 Hargel iz Willarda, Wis.
 35-letnemu jubileju.
 se morava zahvaliti
 Mrs. J. Brula, Mrs.
 Mrs. Jamieson in
 Podgoršek, ki so toli-
 kupo pripravile in mize
 okinčale. Vse pri-
 da zaslužijo tudi prid-
 streljajke, ki so
 servirale: Miss Marg-
 enison, Miss Margaret
 Mrs. Katherine Halm-
 Olive Spehar, Mrs.
 Spehar, Mrs. An-
 Miss Anna Sterk,
 Hennes in Mrs.

Lucy Talarico.
 K sklepu naj bo še enkrat
 izražena najlepša hvala vsem,
 ki so se trudili za to lepo pri-
 reditev, vsem darovalcem lep-
 jih darov in vsem drugim u-
 deležencem. Ob prilikah bova
 skušala naklonjenost povrniti.
 Mr. in Mrs. Mihael Spehar.

Gilbert, Minn.

Člane društva sv. Jožefa, št.
 20 JSKJ vabim, da se v obil-
 nem številu udeležijo prihod-
 nje seje, ker bomo imeli zelo
 važno stvar v pretresu. Seja
 se bo vršila v nedeljo 17. ma-
 ja in se bo pričela točno ob
 9:30 dopoldne. — Bratski po-
 zdrav!
 Joseph Novak, tajnik.

Rock Springs, Wyo.

K dopisu, priobčenem v No-
 vi Dobi z dne 6. maja, naj mi
 bo dovoljeno podati mali po-
 pravek. Ponesrečeni Anton
 Jelovčan, ni bil doma iz Javo-
 ra, ampak iz Žitine v Pol-
 janski dolini nad Škofjo Loko.
 Razdalja med omenjeni-
 ma krajema sicer ni velika, le
 kakšne pol ure hoda. Gornji
 popravek je namenjen roja-
 kom, ki so iz dotičnih krajev
 doma, ter jih je novica koli-
 kor toliko zanimala, da ne bo
 nesporzazuma.
 Thomas Chadez.

Kiltville, Minn.

Vsi člani društva sv. Jane-
 za, št. 112 JSKJ so vabljeni,
 da se udeležijo seje, ki se bo
 vršila v nedeljo 17. maja, ker
 bodo na dnevnem redu važne
 zadeve. Bratski pozdrav!
 Frank Tichar, tajnik.

Lorain, O.

Dolga zima je za nami, dne-
 vi se daljšajo in svet se je
 spet ogrel. Kdor pa si želi o-
 greti tudi dušo in srce, naj
 pride v nedeljo 17. maja na
 pomladanski koncert perskega
 zbora "Zagreb," ki se bo vršil
 v Slovenskem Narodnem Do-
 mu. Na programu bodo naj-
 bolj izbrane slovenske narod-
 ne pesmi. Slišali bomo pa tu-
 di pesem-poptnico HBZ, ka-
 katero je spisal in uglasbil pe-
 vodovja "Zagreba," Matija
 Novičič, poznani glasbenik in
 skladatelj. Koncert se prične
 ob 7.30 zvečer. Po koncertu
 bo ples in prosta zabava.
 Vstopnice se dobijo v S. N.
 Domu.
 Frank Posavec.

Braddock, Pa.

Tem potom opozarjam nad-
 zorni odbor društva sv. Aloj-
 zija, št. 31 JSKJ, da se goto-
 vo udeležijo revizije ali pregle-
 da računov v soboto 16. maja.
 Pregled knjig se bo vršil v
 dvorani in se bo pričel ob 7.
 uri zvečer. Upam, da to pot
 ne bo tako kot je bilo zadnjič,
 ko smo tajnik, blagajnik in
 tretji nadzornik čakali v dvo-
 rani do 5. ure zastoj. Ako
 bi kateri nadzornikov ne mo-
 gel priti k pregledu računov,
 naj to naznani društvenemu
 predsedniku ali pa tajniku, da
 se na njegovo mesto postavi
 drugega. Bratski pozdrav! —
 Za društvo št. 31 JSKJ:
 Martin Hudale, tajnik.

Ely, Minn.

Članice društva Marije Čist.
 Spočetja št. 120 JSKJ so
 vljudno vabljene, da se goto-
 vo udeležijo naše prihodnje
 seje, ki se bo vršila v nedeljo
 17. maja in se bo pričela ob
 dveh popoldne. To leto smo
 v naše društvo pridobile 18
 novih članic, in posebno te no-
 ve članice so vabljene, da se
 gotovo udeležijo seje 17. ma-
 ja. Na tej seji bo navzoč tu-
 di naš glavni tajnik Anton
 Zbašnjik, ki bo novim članicam
 najbrž pojasnil njihove dolž-
 nosti, obenem pa jim tudi po-
 vedal o dobrotah in ugodno-
 stih, ki jih deli naša Jednota.
 Za federacijsko sejo, ki se
 bo vršila v Hibbingu, bomo iz-
 volile dve zastopnici. Zato je
 važno, da pridejo vse članice

na sejo. Za po seji so nam
 objubljena okusna okrepčila.
 Rose Svetich,
 tajnica društva št. 120 JSKJ.

Enumclaw, Wash.

Da nisem nikak pisatelj, bo
 razvidno že iz dejstva, da je
 to moj prvi dopis za kateri
 koli list, dasi sem član dveh
 društev. Vsekakor, enkrat je
 treba pričeti.
 Nameravam biti kratek. Ne
 bom opisoval lepot zelenega
 Washingtona, ker to so storili
 že drugi, bolj zmožni pred me-
 noj. Istotako ne mislim opi-
 sovati delavskih razmer, ki so
 menda povsod približno ena-
 ke.
 Omeniti hočem danes le, ka-
 ko so me na večer 16. aprila
 presenečili moji prijatelji, ki
 so me takorekó dvignili iz po-
 stelje za veselimi vzkliki, igra-
 njem harmonike ter vsestran-
 skimi voščili k mojemu rojst-
 nemu dnevu, da bi jih bilo še
 mnogo, srečnih in veselih.
 Naj bo na tem mestu izreča-
 na najlepša hvala mojim šte-
 vilnim prijateljem, ki so me
 pri tej priliki obiskali, mi čes-
 titali in me obsuli z raznimi
 darili. To presenečenje me je
 prepričalo nad vsak dvom, da
 imam še mnogo dobrih prijatel-
 jev med člani vseh starih
 društev v Krainu in okolici.
 Hvala še enkrat vsem, da bom
 vaše prijateljsko pozornost in
 naklonjenost znal ceniti!
 Rudolph Petchnick.

Pittsburgh, Pa.

Skupna veselica za poplav-
 ljence. — V soboto zvečer 16.
 maja priredita "Prosvetna in
 Dobrodelna Zveza" in pevsko
 društvo "Prešeren" skupno ve-
 selico in "Amateur show" v
 Slov. Domu na 57. cesti, s so-
 delovanjem nekaterih podpor-
 nih društev, za pomoč vsem
 slovenskim poplavljenecem v
 Pittsburghu in okolici.
 "Amateur show" je nove vr-
 ste zabava za naše Slovence
 in zahteva več treniranih oseb,
 ki nastopajo v različnih ples-
 nih, petju in igrah; med nji-
 mi nastopi večje število naše
 mladine, ki se pridno vadi za
 nastop. Mladina bo ob tej pri-
 liki pokazala svoje talente, ki
 obeta biti nekaj, kar še nismo
 videli.
 Ameriški Slovenci smo se še
 vedno odzvali vsakemu klicu,
 kadar je zadel nesreča naš
 narod, bodisi v Ameriki ali v
 starem kraju. Tako je tudi
 zdaj pričakovati, da se zopet
 primerno odzovemo in prispe-
 vamo vsak po svoji zmožnosti,
 da vsaj nekoliko pomagamo
 svojim lastnim bratom, ki so
 po povodnji, kateri ni primere
 v zgodovini, trpeli strašne po-
 sledice. Mnogi izmed njih so
 si nakopali bolezen, ko so sku-
 šali rešiti vsak nekaj svojih
 življenjskih potrebščin. Koli-
 ko naših družin bo ostalo brez
 vsega, ker so ostali brez do-
 doma, pohištva in obleke, ker v
 hudi krizi ni niti misliti, da si
 bodo mogli sami pomagati.
 Prizadete družine so tudi vse-
 lej rade same pomagale in
 prispevale za vse človeški
 drugi koristne svrhe, zato jih
 ne smemo zdaj prezreti, ker
 bi imelo hude posledice med
 našimi reveži, ki pričakujejo
 pomoči od državne vlade, ki
 je vse kratkomalo že popolno-
 ma pozabila, in tudi Rdeči
 križ, ki je stikal in vodil pravo
 inkvizicijo pri naših družin-
 ah. Toda vse je bilo zastoj.
 Pomoči ni bilo!

Dolžnost naša je, da jim se-
 daj v kritičnem času nudimo
 vsestransko pomoč, ako hoče-
 mo, da si ohranimo njih bra-
 tovsko spoštovanje. Zveza na-
 bira tudi prostovoljne prispev-
 ke, in prosimo vse one, ki mo-
 rejo gmotno pomagati, naj po-
 šljejo prispevek v ta namen.
 Javnost opozarjamo in prav-
 ljudno vabimo na skupno ve-
 selico, in vsem zagotavljamo
 večer lepe zabave. Napolnite
 Slov. Dom do zadnjega kotič-

ka! Po igri bo ples in prosta
 zabava. Naše kuharice so ob-
 ljubile neke vrste jedila, ki so
 posejbe pri Kitajcih, to je
 "chop suey." Torej ne pozab-
 bite tega važnega večera!
 Za pevski zbor "Prešeren":
 John Jurgel, predsednik.

Blaine, O.

Tem potom se najlepše za-
 hvalim društvom in posamez-
 nikom, ki so se moji prošnji
 odzvali s prispevki. Poslali
 so:
 Po \$5.00 društva: št. 155,
 106, 11, 105, 103, 162, 94 in
 182. — Po \$3.00 so poslala
 društva: št. 201, 225 in 15. —
 Po \$2.50 druž. št. 28, 86, 70,
 1 in 12. — Društvo št. 16, \$2.-
 40; društvo št. 144, \$1.95; dru-
 štvo št. 66, \$1.55. — Po \$2.00
 so prispevala društva št. 176,
 101, 132, 20, 44, 35, 25, 77, 207,
 203, 41, 143, 124, 75, 54, 84,
 128, 57, in 120. Po \$1.00: druž.
 št. 71, 104, 167, 204, 99, 108, 88,
 85, 136, 72, 50, 221 in 149.
 Posamezni člani: Družina
 Kosanič \$1.10; Joseph Jeran
 \$1.00; Jacob Sernel, Frank O-
 kolish, Joseph Slugar Sr. in
 Tony Slugar, po 50 centov;
 Stanley Jeran, Frank Baline,
 Joseph Slugar Jr., Valentin
 Pintar, Matija Ujčić, Stanley
 Ujčić, John Semič, John Ker-
 žič, John Keržič Sr. in John
 Slugar, po 25 centov; Frank
 Tekavc 15 centov; Tony Gru-
 den, Joseph Keržič in Frank
 Slugar po 10 centov. Vsi od
 društva št. 106.
 Po 25 centov: John McLoir,
 John Konsak, Valentin Maj-
 nick Sr., in Mary Gorjup; po
 15 centov: Matt Dragin, Si-
 mon Mihalich; po 10 centov:
 Joseph Plavec, John Podriž-
 nik, Matt Sternad in Effie
 Mainick; šest centov Andrej
 Kauzlarich. Vsi od društva
 št. 72.

Vsega skupaj sem prejel do-
 sedaj 139.21. Vsem društvom
 in posameznikom, ki so se
 moji prošnji tako velikodušno
 odzvali, se v svojem in v svo-
 je družine imenu najlepše za-
 hvaljujem.
 Joseph Perhaj,
 član društva št. 155 JSKJ.

Indianapolis, Ind.

V pomoč poplavljenecem, iz
 Indianapalisa, Ind. — Najprej
 sta se zavzela za tiste reveže
 Louis Znidarsič in Louis Ba-
 nich, pa se je slišal nek ne-
 sporazum. Nato smo apelir-
 ali na društva, da zavzamejo
 kakšno akcijo, ker ljudje so
 potrebni. Potem je bilo pri-
 nešeno na sejo društva "Slo-
 ga," št. 166 JSKJ, in je bilo
 sprejeto, da društvo Sloga za-
 vame akcijo in prosí za pri-
 spevke po vsej naselbini za po-
 poplavalh prizadete rojake.
 Za nabiralca prispevkov sta
 bila izvoljena Luka Česnik in
 Louis Banich.
 Prispevali so sledeči: \$2.00
 John Lucid. — Po \$1.00: An-
 ton Urbančić, Fr. Zonta, Louis
 Urbančić, Mike Matich, Steve
 Stanich, Frank Deželan, Louis
 Fon, Charles Stevens, Anton
 Lavišček, Martin Česnik, Jo-
 seph Semenich, Joseph Gač-
 nik, družina Trušnik, Frank
 Danas in Valentin Stroj.
 Po 50 centov so prispevali:
 Anton Ule, Neža Česnik, In-
 koff, Frank Radež, Louis Zni-
 darsich, Joseph Urbančić, Ma-
 ry Qualiza, John Markič, Jo-
 seph Zevnik, Joseph Zore, An-
 ton Medvešek, Jacob Stergar,
 Pavle Platiša, Martin Mausear,
 John Bačar, Mary Luzar,
 Louis Matelko, Joseph Lum-
 pert, Louis Sterniša, Rosie Lu-
 zar, Steve Škerjanec, Joseph
 Klemenc, John Perhne, John
 Škoda, John Lumpert, Gregor
 Luzar, Ivo Klarich, Martin
 Strucelj, Frank Zupanič, Ur-
 šula Nagode, Gregor Wolkar,
 Steve Crist, John Hribernik in
 Frank Stroj Jr.

Frank Medlej je prispeval
 40 centov; Jernej Zakrajšek
 in Mary Allen po 35 centov;
 Martin Dugar 30 centov.
 Po 25 centov so prispevali:

Anton Canalec, Mary Flajs,
 Frank Škufca, Martin Bele,
 Rosie Radkovic, Frank Ura-
 jar, Frank Velikan, John Pra-
 protnik, Frank Golob, Frank
 Gerbek, Anton Perkopec, Hen-
 ry Trayner, Anton Ivančić,
 Alex Kocjančić, Joseph Mer-
 var, Frank Rozenštajn, Frank
 Marolt, Anton Florjančić,
 John Zevnik, John Jeran, Jo-
 seph Medle, Filip Bajt, An-
 ton Dugar, Joseph Dagamat,
 Frank Rutar, Ronaldo Medve-
 šek, John Boyd, Joseph Kle-
 men, Francis Kovačević, John
 Rozman, Steve Tratnik, Louis
 Milharčić, Agnes Stegenda,
 Matija Repše, Martin Lam-
 pert, John Cimerman, Anton
 Hren, Joseph Trente, John
 Lekše, John Predovnik, Vi-
 ljem Mole, John Smerdel,
 Francis Zore, John Manfre-
 da, Frank Černe, Apolonia
 Gradiša, John Radeš, Matija
 Šeinkovič, Ana Koren, Jose-
 phine Zgone, Frank Vertačnik,
 Frank Turk, Margaret Šušter-
 šič, Anton Sadar, Josephine
 Kronovek, Ivana Sašek, An-
 ton Brišnik, Peter Chermen-
 sky, Joseph Turk, John Ger-
 bek, Louis Medvešek, August
 Zupanič, Joseph Vidič, John
 Cendon in Louis Banich.

Frank Gregorec je prispeval
 20 centov; Joseph Može in
 Frank Krefel po 15 centov.
 Po 10 centov so prispevali:
 Joseph Krapec, Anton Udo-
 vich, Joseph Česnik, Martin
 Barborič, John Sabanc, Peter
 Stanich, Frank Gazvoda, Jen-
 nie Gazvoda, John Sparem-
 blek in Martin Drgan.

Vsega skupaj je bilo nako-
 lektanega \$53.15.
 Cenjeni sobrat urednik No-
 ve Dobe! Ne smete se ustra-
 šiti dela, ki ga boste imeli s
 poslanim precej. Saj smo ga
 tudi mi imeli, pa moramo vsi
 skupaj potrpeti s tistimi re-
 znižajo. Saj vendar ne mo-
 remo dopustiti, da bi se bla-
 gajna čisto izčrpala. V raz-
 merah se mi novo predlagana
 plača tajnika ni zdelo tako
 majhna, posebno če jo pri-
 merjamo s plačami uradnikov
 pri drugih drugih organiza-
 cij, in če tudi upoštevamo nji-
 hovo agilnost.

Ni se mi zdelo umestno, da
 se je sobrat tajnik vsled tega
 tako razjezil, in prav tako ne-
 umestno se mi je zdelo po-
 znejše očitjanje v javnosti, da
 so nekaj predlagali taki, ki
 mesece in leta ne prihajajo na
 seje. Kot sem že zgoraj ome-
 nil, sem bil aktiven za J. S. K.
 Jednoto že od leta 1901. Dane-
 sem sem star, težko slišim in
 živim na farmi, torej se mi
 pač ne more zameriti, če se ne
 udeležim vsake seje. Društvo
 št. 162 JSKJ, katerega sousta-
 novnik sem bil, pa mi je kljub
 temu še vedno pri srcu, in tež-
 ko mi je, ko vidim, da je zad-
 nje čase oziroma da je bilo
 zadnje čase tako mrtvo. Ako
 druga tukajšnja društva na-
 predujejo, zakaj ne bi moglo
 naše? Ali imajo druga druš-
 tva bolj agilne uradnike? Po
 mojem mnenju morajo pravi-
 la za vse enako veljati, pa naj
 si bo glede asesmenta, glede
 obiskovanja bolnikov itd. Delo
 društvo in delo za dvorano
 pa ni isto, posebno zdaj, ko se
 mora skrbeti, da bo plačana.
 Marsikdo je že delal za druš-
 tvo, za dvorano in za druge
 javnosti koristne reči, ne da bi
 bil kaj plačan za to.

Novemu društvu tajni-
 ku želim sreče in velikega us-
 speha pri njegovem delu. Res,
 da razmere danes niso najbolj-
 še, toda upam, da z navduše-
 nim in bratskim delom bo mo-
 glo društvo spet beležiti lep
 napredek. Če bi bil 10 ali 20
 let mlajši, skušal bi mu ak-
 tivno pomagati, kot 71 - letni
 starček pa tega ne morem. U-
 pam torej, da se bodo zavzeli
 naši mlajši in nadaljevali de-
 lo, ki smo ga začeli in v pre-
 teklosti vodili starejši. Na
 podlagi agilnosti in pravega
 bratstva bo naše dobro druš-
 tvo "Bratje svobode," št. 162

Louis Znidarsich, Luka Čes-
 nik in Louis Banich.

PRIPOMBA UREDNIŠTVA.

Urednik Nove Dobe
 potrjuje prejem vsote \$53.15
 v namen kot zgoraj označeno.
 Od te vsote je poslal \$26.58
 Prosvetni in Dobrodelni Zvezi
 v Pittsburghu, Pa., z navodi-
 lom, da se razdeli med Sloven-
 ce pittsburskega okrožja, ki so
 bili prizadeti po poplavalh.
 Ček je bil poslan sobratu Fr.
 Oblaku, 7205 Butler St., Pitts-
 burgh, Pa., da ga izroči prej-
 omenjeni Prosvetni in Dobro-
 delni Zvezi.

Drugi del, namreč znesek
 \$26.57 pa je bil poslan na sob-
 rata Ivana Pajka, 24 Main
 St., Conemaugh, Pa., znanega
 slovenskega trgovca, ki je ob-
 ljubil, da bo denar pošteno
 razdeljen med Slovence johns-
 townskega okrožja, ki so bili
 prizadeti po poplavalh. Tam
 namreč ni nobene posebne slo-
 venske organizacije, ki bi vo-
 dila razdeljevanje tovrstnih
 podpor. — Anton J. Terbovec,
 urednik - upravnik Nove Dobe.

Enumclaw, Wash.

Podpisani sem član JSKJ že
 od leta 1901, bil sem eden u-
 stanoviteljev društva sv. Jože-
 fa, št. 21 JSKJ v Denverju,
 Colo. Pozneje, ko sem se pre-

selil v državo Washington,
 sem pristopil k društvu Mari-
 ja Zvezda, št. 32 JSKJ v
 Black Diamond, Wash. Tam
 sem ostal član, dokler nismo
 tu v naši farmerski naselbini
 Krain ustanovili društva Brat-
 je svobode, št. 162 JSKJ. To
 se je zgodilo leta 1925, in lah-
 ko rečem, da sem bil tudi jaz
 med tistimi, ki smo se trudili
 za ustanovitev tega društva.
 Zelo aktivni pri ustanavljanju
 društva so bili tudi zdaj že
 pokojni Matt Petchnick, sosa-
 stra Matilda Petchnick, sobrat
 Joe Richter in sosastra Jose-
 phine Richter. Bilo je veliko
 zaprek in veliko dela, toda
 končno je bilo društvo le or-
 ganizirano in je dobilo števil-
 ko 162. Denar, ki ga je Jed-
 nota nakazala za nove člane,
 smo pustili kar društveni bla-
 gajni, da si je polagoma ne-
 koliko opomogla. Delali smo
 za društvo z navdušenjem v
 vseh ozirih; za napredek v
 članstvu in napredek blagaj-
 ne. Dobrih uspehov se ne more
 zanikati.

Po enajstih letih pa se je
 mnogo izpremenilo. Izgubili
 smo najboljšo moč v sobratu
 Mattu Petchnicku, ki ga je ne-
 nedoma pobrala smrt pred
 par leti. Sobrata Joe Richt-
 erja je že pred letom dni zadel
 huda bolezen in ga še danes
 ni pustila. Kar se mene tiče,
 sem pa že na števiki 71, in ne-
 prilike mi dela naglušnost.
 Zdi se, kot da je z nami ope-
 šalo tudi društvo. Pa to ne
 bi smelo biti, saj ima še ved-
 no nad 80 članov, in med nji-
 mi je gotovo več zmožnih in
 agilnih moči. Toda zadnje ča-
 se je naše društvo kar neka-
 ko spalo. O kaki agitaciji za
 društvo v Novi Dobi ni bilo
 sledu. Blagajna je šla nazaj.
 To je bil vzrok, da sem pred-
 lagal, da se mesečni izdatki
 znižajo. Saj vendar ne mo-
 remo dopustiti, da bi se bla-
 gajna čisto izčrpala. V raz-
 merah se mi novo predlagana
 plača tajnika ni zdelo tako
 majhna, posebno če jo pri-
 merjamo s plačami uradnikov
 pri drugih drugih organiza-
 cij, in če tudi upoštevamo nji-
 hovo agilnost.

Ni se mi zdelo umestno, da
 se je sobrat tajnik vsled tega
 tako razjezil, in prav tako ne-
 umestno se mi je zdelo po-
 znejše očitjanje v javnosti, da
 so nekaj predlagali taki, ki
 mesece in leta ne prihajajo na
 seje. Kot sem že zgoraj ome-
 nil, sem bil aktiven za J. S. K.
 Jednoto že od leta 1901. Dane-
 sem sem star, težko slišim in
 živim na farmi, torej se mi
 pač ne more zameriti, če se ne
 udeležim vsake seje. Društvo
 št. 162 JSKJ, katerega sousta-
 novnik sem bil, pa mi je kljub
 temu še vedno pri srcu, in tež-
 ko mi je, ko vidim, da je zad-
 nje čase oziroma da je bilo
 zadnje čase tako mrtvo. Ako
 druga tukajšnja društva na-
 predujejo, zakaj ne bi moglo
 naše? Ali imajo druga druš-
 tva bolj agilne uradnike? Po
 mojem mnenju morajo pravi-
 la za vse enako veljati, pa naj
 si bo glede asesmenta, glede
 obiskovanja bolnikov itd. Delo
 društvo in delo za dvorano
 pa ni isto, posebno zdaj, ko se
 mora skrbeti, da bo plačana.
 Marsikdo je že delal za druš-
 tvo, za dvorano in za druge
 javnosti koristne reči, ne da bi
 bil kaj plačan za to.

Novemu društvu tajni-
 ku želim sreče in velikega us-
 speha pri njegovem delu. Res,
 da razmere danes niso najbolj-
 še, toda upam, da z navduše-
 nim in bratskim delom bo mo-
 glo društvo spet beležiti lep
 napredek. Če bi bil 10 ali 20
 let mlajši, skušal bi mu ak-
 tivno pomagati, kot 71 - letni
 starček pa tega ne morem. U-
 pam torej, da se bodo zavzeli
 naši mlajši in nadaljevali de-
 lo, ki smo ga začeli in v pre-
 teklosti vodili starejši. Na
 podlagi agilnosti in pravega
 bratstva bo naše dobro druš-
 tvo "Bratje svobode," št. 162

selil v državo Washington,
 sem pristopil k društvu Mari-
 ja Zvezda, št. 32 JSKJ v
 Black Diamond, Wash. Tam
 sem ostal član, dokler nismo
 tu v naši farmerski naselbini
 Krain ustanovili društva Brat-
 je svobode, št. 162 JSKJ. To
 se je zgodilo leta 1925, in lah-
 ko rečem, da sem bil tudi jaz
 med tistimi, ki smo se trudili
 za ustanovitev tega društva.
 Zelo aktivni pri ustanavljanju
 društva so bili tudi zdaj že
 pokojni Matt Petchnick, sosa-
 stra Matilda Petchnick, sobrat
 Joe Richter in sosastra Jose-
 phine Richter. Bilo je veliko
 zaprek in veliko dela, toda
 končno je bilo društvo le or-
 ganizirano in je dobilo števil-
 ko 162. Denar, ki ga je Jed-
 nota nakazala za nove člane,
 smo pustili kar društveni bla-
 gajni, da si je polagoma ne-
 koliko opomogla. Delali smo
 za društvo z navdušenjem v
 vseh ozirih; za napredek v
 članstvu in napredek blagaj-
 ne. Dobrih uspehov se ne more
 zanikati.

Po enajstih letih pa se je
 mnogo izpremenilo. Izgubili
 smo najboljšo moč v sobratu
 Mattu Petchnicku, ki ga je ne-
 ned

Knut Hamsun:

BLAGOSLOV ZEMLJE

(Prevedel Rudolf Kresal)

(Nadaljevanje)

Izak je torej šel predaleč in zato je obljubil Ingridi kos sukna. — Sukna za plašč? je vprašala. — Da, ali za karkoli hočeš. — Inger se je odločila za plašč in je Izaku opisala, kakšno naj bo blago.

Ko pa je plašč naredila, je morala tudi nekoga imeti, kateremu bi se v njem pokazala; zaradi tega je spremljala oba fanta v vas, kjer ju je hotela dati v šolo. In ta pot ni bila brez koristi, ostali so sledovi za njo.

Najprej so prišli do širokega razgleda; iz hiše je stopila gospa z otroki. To so strmeli v Inger in fanta ki so se vozili mimo kakor prava gospoda. Otroka sta bila res sprejeta v šolo in Inger je imela na sebi plašč iz sukna! Ob tem pogledu je bilo gospe na širokem razgledu, kakor bi jo bil kdo zabodel v srce, plašč bi pogrešila, hvala Bogu, ničemurna ni bila, ampak otroke je tudi ona imela, že veliko dekletce Barbro, mlajšega Helga in Katarino, vsi že za šolo. Seveda sta oba starejša bila že v šoli, ko pa je družina odšla na barje in na ta oddaljeni široki razgled, so se morali otroci kakopak spet popogoniti.

Ali imaš živež za fanta s seboj? je vprašala žena. — Živež, kajpada. Kaj ne vidiš tam-le zaboja? To je moj potni kovčeg, ki sem ga prinesla s seboj, in ta je do vrha poln samega živeža. — Kaj pa si vzela s seboj? Slanine in mesa za kosilo, surovega masla in kruha in sira pa za ostale južine. — Da, vam je imenito tam zgoraj, je dejala žena in njeni ubogi blede otroci so odprli oči in ušesa, ko so slišali, kaj vse je Inger našela. — Pri kom pa bodo? — Pri kovaču. — Tako, je dejala žena. Da, moji bi morali zdaj tudi spet v šolo in bodo stanovali pri pristavu. — Res, je dejala Inger. — Da, ali pa pri doktorju ali pa pri župniku. Brede je res z vsemi imenitniki dobro znan, zato. — Tedaj si je Inger popravila plašč in nekaj črnih svinlenih resic tako, da jih je lahko vsak opazil. — Kje pa si kupila plašč? je vprašala žena. Ali si ga prinesla s seboj? — Sama sem ga napravila. — Da, tako je, kakor pravim, vi tam zgoraj preko ušes tičite v denarju in razkošju.

Ko je Inger pogledala, ji je bilo pri duši veselo in bila je prav ošabna; ko pa je dospela v vas, je to malo preveč pokazala, vsaj pristavki Heyerdahlvi se je za malo zdela, da je prišla v plašču. Dejala je, da gospa s Sellanrae očividno pozablja, kdo da je, ali je pozabila, odkod da je po šestletni odsotnosti pred kratkim prišla? Inger pa je kljub vsemu svoj plašč le pokazala in ne trgovčeva žena niti kovačeva niti učiteljeva bi se prav nič ne ujedale, če bi same imele tak plašč; toda vse pride na vrsto.

Ni trajalo dolgo, pa je Inger imela že naročila. Nekaj žensk z druge strani hribov je prišlo iz radovednosti. Oline je brž ko ne proti svoji volji bog ve kaj govorila o Ingridi in te, ki so prišle, so prinesle novice o Ingridinem rojstnem kraju; zato so bile postrežene in so smele videti šivalni stroj. Mlada dekletka z obale so prihajala po dve in dve in se posvetovala z Ingrid; bila je jesen, hranile so za novo obleko in Ingrid jim je zdaj lahko povedala to in ono o modi, ki vlada v svetu; tu in tam jim je celo blago urezala. Ob teh obiskih je Inger oživela, se vprav razcvetela, bila je prijazna in postrežljiva in svoje stroke tako večša, da je lahko rezala blago kar na prosto roko; časih je šivala na šivalnem stroju in tudi dolge obšive in je nato izročala dekletom blago s čudovito pristranskimi besedami: Tako, gumba pa zdaj lahko prišiješ sama! Pozneje, v jeseni so Inger celo naprosili, da bi šla doli v vas in da bi šivala za gospodo. Toda tega ni mogla storiti, imela je družino in živino in gospodinjinske dolžnosti, služkinje pa ni imela. Česa ni imela? Služkinje.

Dejala je Izaku: Ko bi imela koga, da bi mi pomagal, bi se lažje ukvarjala s šivanjem. Izak ni razumel, kaj je mislila. Koga? je vprašal. — Da, nekoga v hiši, ki bi pomagal, služkinjo. — Okrog Izaka se je najbrže vse zavrtelo, kajti v svojo brado se je malo smejal in je mislil, da se Inger šali; kajpada, služkinje nam je treba, je rekel. — V mestu jo ima vsaka gospodinja, je odvrnila Inger. — Ah, tako, je dejal Izak.

Vidite, nemara ni bil posebno vesel in prijazen, nič dobro razpoložen, kajti prav zdaj je bil pričel postavljati svojo žago in mu ni šlo nič prav urno izpod rok; z eno roko ni mogel držati trama, ga z drugo vodoravno uravnati in istočasno pribijati prečnike. Ko pa sta se potem fanta spet vrnila iz šole se mu je zboljšalo, dobra fanta sta mu bila v veliko pomoč. Zlasti Sivert je bil kaj pripraven, ko je zabijal žeblje, Elizej pa je bil večji veščak v merjenju s svinčnico na vrvcici. Čez teden dni so Izak in otroci res postavili podboje in jih močno podprli s prečniki, debelimi kakor bruna. Zmagali so veliko delo.

Šlo je — vire je šlo. Ali od česar, Izak je bil zdaj ob večerih pogosto truden. Saj ni šlo samo za mlin in potem konec, vse drugo je bilo treba tudi opraviti. Seno je bilo pod streho, ali žito je bilo še na poljih in se je zmerom bolj zlatilo, kmalu ga so treba požeti in spraviti in še krompir, ta je bil tudi že pred vrta. — Izak je v svojih otrocih našel izvrstna pomagača. Sicer se jima ni prav nič zahvaljeval, tot pri ljudeh, kakršni je bil on in njegovi, ni navada, z njima je bil silo zadovoljen. Časih, le redkokdaj, so sredi dela sedli in se pomnkovali in tedaj se je oče z otrokoma lahko resno posvetoval, kaj bi bilo storiti najprej in kaj pozneje. To so bili trenutki, polni ponosa za Elizeja in Siverta, in sta se pri tem naučila prej premisliti, preden izreči, da bi bilo prav. — Saj ni bilo slabo, če žage pred jesenskimi viharji ne spravimo pod streho, je dejal oče.

Če bi bila le še Inger taka kakor v starih dnehi! Ali Ingridino zdravje, žal, ni bilo več tako trdno kakor poprej, kar pa je človek po dolgem zaporu lahko pričakoval. Da pa se je Inger tako izpremenila, to je bila stvar zase ah zdaj je bila mnogo manj zamisljena, bila je istočasno bolj površna, lahkomiselnejša. O otroku, ki ga je bila pokončala, je dejala: Jaz sem bila res prav hudo neumna, dali bi jo lahko operirali in ustnico zašiti, potem bi mi je ne bilo treba zadavati. In nikoli ni šla tja v gozd k nekaki majhni gomili, kjer je bila nekoč z rokami zgrebla zemljo na kup in zasadiła vanj majhen križ.

Toda Inger še od daleč ni bila nečloveška mati, za otroke je prijazno skrbel, jih imela v redu, šivala zanje in je lahko čula do pozne noči, da je krpala njihove obleke. Njene najlepše sanje so bile te, da bi otroci postali kaj velikega.

(Dalje prihodnjic.)

Blaž Jurko:

Moje dogodivščine

NA KONJU

Trije tovariši iz šolskih klopi smo bili nameščeni v istem okraju. Pa smo sklenili, da se vsak mesec obiščemo, tako da se bomo skupaj pripravljali k drugemu izpitu.

V prvem letu službe sem si o Vseh svetih osedlal konja in odjahal v Zdole, kjer sta me pričakovala tovariša. Razdalje je bilo dobrih osem ur, zato sem se dobro oborožil z dvema samokresoma, ki sta mi tičala za pasom, in bridki meč sem si opasal. In po obedu sem se odpravil.

Moj konj, belec je bil, je tri ure dobro hitel, potem je moral jesti ovsu. Tudi jaz sem bil že lačen in žejen, pa sva se ustavila v Rajhenburgu v občestni gostilni. Brhka domača hči mi je prijazno stregla, da kar nisem mogel več naprej.

Kmalu pa je prisedel domači nadučitelj, vnet pedagog, ki mi je pričel pripovedovati, kakšen naš učitelj ne bo, kajti če ektemporira, mu bo moralo kmalu biti žal.

Poslovil sem se torej in o mraku prijezdil na Videm. Tu ni bilo mogoče prenočevati, zato sem si izprosil vodnika z lučjo do Zdol. Noč je bila namreč temna, prav jesenska.

Na cilju! Tovariša sta bila vesela, pogoščen sem bil temeljito. V skrbih smo bili, kam s konjem? Pa smo ga vtaknili v šolsko sobo in ga založili s senom.

O pozni uri smo legli. Rano smo vstali, ko je vabilo k maši. Pa smo šli v cerkev, da ci izprosimo srečo k izpitu.

Potem smo pogledali k belcu, kako se počuti v novem stanovanju. Toda ta ni razumel, da ni v hlevu, pol zadel je bil ponesnažil, revež. Še ovsu smo mu dali, potem smo ga osedlali in gnali do vode, da se napije.

Še malo smo se pomenkovali o tem in onem, pa že so nas spet vabili na juho in meso k mizi. Dobra domača kapljica nam je dala poguma še več. In smo se poslovili.

Popoldne sem nazajgrede prijezdil na Videm, okrepcila potreben sem naletel na zbrano družbo, ki je želela videti moje konjske umetnije. Pa sem se uveljavil, da jih je kurja polt oblavla.

Kakor veter jašem dalje. Vse beži kriče s ceste. Pravca to paniko sem uganjal. V Sevnico priprham okrog desete ure zvečer. Na cesti me obkoli gruča fantov, brzde mi hočejo vzeti.

Jaz vzpodbodem konja, da se bliskoma kvišku vzpne. Hej, to so krog naju ležali fantje po tleh! In za strah potegnem samokres izza pasa in palim, palim v zrak!

Opolnoči sem dospel domov, konja sem spravil v hlev, nato pa sebe v posteljo. Utrujen sem takoj sladko zaspal. To potovanje pa me je prepričalo, da potovanje s konjem ni najcenejše, pa tudi si tako ne bo mogoče obogatiti znanja, potrebnega za drugi izpit.

Torej je vendar obveljal nauk vnetega pedagoga:

“Če učitelj ektemporira, mu bo moralo kmalu biti žal.”

MOJ PRVI PRAŠIČ

Že kot deček sem nadvse ljubil puško. Vesel sem z očetovo puško pokal po vranah in šojah. Ko je v vinogradu pričelo zoreti grozdje, sem s strelji strašil tatinske pastirje.

V bližnji graščini sem učil citranje in za nagrado sem si izprosil lovsko puško. Zdalj bi bil še psa rad imel. Slučajno sem nekje naletel na psa, ki je bil brez gospodarja. Tudi pravico do lova sem si pridobil. Zdalj sem pridno preganjal zajce in si širil revir. Tu

di srne, jeleni in gamzi so se me pričeli bati, zakaj vsak moj strel je bil uspešen. Celo v sosednje dežele je segel moj sloves, marsikje sem bil kot lovec v gosteh, povsod s častmi sprejet.

Končno sem se lotil še divjih svinj; tačas so se bile hudo zaplodile pri nas, veliko škodo so delale, ko so rile po travnikih in njivah. Oves in pšenico, koruzo in krompir so uničevale. Kmetje so tožili in kleli, da so se mi res smilili. Lov na divje svinje je bil nevaren, zato pa tembolj mika-

Mnogo je trpela fara zabukovška in tja so me vabili, da jih rešim brezsrčne pošaste. Lepo so me sprejemali kmetje, bele postelje so mi ponujali povsod, z vsem spoštovanjem so mi nudili obilo najboljših jedi in pijače. Še danes se teh dobrih ljudi spominjam z vso hvaležnostjo.

Tako sem prvikrat šel na stražo v oves, kjer je bilo več sledi, kar bos. Odkril sem nekaj stojišč, kjer so razni lovci tiste dni prežali.

Neki kmet se mi približa in mi kaže na niže ležečo pšenično njivo. Tja da pride to noč prašič.

Pa sem se napotil tja — o žalostna slika! Velik del pšenice je bil okleščen ali povabljan, škoda lepega žita!

Razgledavam se, izberem si stojišče, nabašem cevi in se prihlumim k tlom. Sonce je bilo že zašlo, nebo je bilo oblačno. Prlušskujem, iztegujem vrat.

Ure tečejo, že je polnoči, nebo je prav temno. Težak soparen dih zaveje čez njivo, od zahoda zaropocje grom, bliža se nevihta, že se bliška, veter ziblje klasje, prve kaplje padejo.

Ze se huje bliška, grom me grozi.

V tem hipu se mi zdi, kakor da čujem čuden šum. Kakor da nekdo smuka klasje. Toda bila je pravcati egiptovska tema, a vsak blisk je povsem razsvetlil pokrajino. V svetlobi bliška sem oči nameril tja, odkoder je prihajal šum. Pa sem zares opazil senco, kjer je prej ni bilo. Morda je bil tam prašič?

“Če je ščetinec, ne bo ostal na mestu, obračal se bo,” sem menil.

Spet se je zabliskalo, dvakrat zaporedoma, sence pa zdaj ni bilo videti več. Zato sme svoj pihalnik nameril tja, kjer sem bil prej ugotovil senco.

Vnovič se zabliska, spet vidim senco. Sprožim! Trikrat se je pošast pognala proti meni. No, Blaž, zdaj nja ura se ti bliža!

Še eno cev sem imel nabasano. Na tla sem pokleknil, namesto da bi bil odšel z bojišča. Pričakoval sem naskok. Enkrat bom ustrelil, potem pa naj mi Bog pomaga!

Hipi so dolgi, negotovost me muči. Čakam. Napolnim še drugo cev. Vse mirno.

Vstanem. Z električno svetilko si svetim, vso njivo obkrožim. Ker ničesar ne najdem, stopam v smer, kamor je padel moj strel.

Tristo vragov! Ze po par korakih! Mrtva zver je ležala pred menoj, ogromna in strašna, daleč iztegnjena, grdo je zijala, molela jezik iz za velikih čeljusti. Dolga ji je bila glava, vrat širok, život visok in močan v ospredju. — Krepke noge so bile opremljene z robnatimi parklji. S tem nestvorom pa se ne bi rad pomeril v rokoborbi.

Poskušal sem žival potegniti za nogo v kraj, a bila je celo zame preogromna. Deževalo je na vso moč, vmes je bliškalo in grmelo. Šel sem v vas pomoč iskat, pa tudi trem se nam ni posrečilo, da bi bili kos plenu. Prašič se ni dal odreti, toliko ga je bilo, celih stošestdeset kil!

Utrujen ležem, zaspim. Na vsezgodaj me zbude, kar šest lovecev je prišlo do mene, bili so oni, ki so prejšnjo noč stražili na njivah. Zdalj smo se spet lotili zverine.

Polovico prašiča sem oddal kmetu v odškodnino za uničeno žito, ostalo sem razdelil med lovece. Sebi nisem pridržal niti kože, niti repa. Saj mi je itak pripadlo mnogo slave in občudovanja, s tem sem se rad zadovoljil.

Iz urada glavnega tajnika

Posojila na članske certifikate meseca aprila 1936.

Loans on Membership Certificates for April 1936.

Table with columns: No., Cert. No., Amount, Dr. St., Cert. St., Vsota. Lists loan amounts for various members.

ANEKDOTA

Napoleon je prišel v neko osvojenno mestec in je bil ves ljut nad tem, da ga niso pozdravili s topovskimi strelji. Dal je poklicati župana. Ubojgi mož je prišel in se je tresel po vsem telesu. “Zakaj ni bilo pozdravnih streljev?” je zavpil Napoleon. “Župan je začel jecljaje: “Veličanstvo, za to vam lahko navedem deset razlogov. Prvič nimamo nobenega topa...” Napoleon se je začel smejati in je dejal: “Hvala, nadaljnih razlogov mi ni treba slišati. Prvi mi zadostuje.”

VISOKO OBDAVČENJE

Malokatera druga komoditeta je v Zedinjenih državah tako obdavčena kakor avtomobile. Lani so ti davki na avtomobile znašali okrog 1,300 mili-

SEDAJ JE ČAS

da se prigrilate za letošnje glavno potovanje in stari kraj, — na novem orjaškem brozoparniku

NORMANDIE

16. JUNIJA 1936 S potniki tega izleta potuje tudi g. Leo Zakrajšek prav do Ljubljane in on bo srbel za čimvečje udobnosti svojih sopotnikov na potu. Izleti po starem kraju. Za one izletnike, ki si bodo hoteli ogledati najlepše dele naše zemlje, kakor: Bled, Vintgar, Bohinj, Kamniško Bistrico, Logarsko (Savinsko) dolino itd., se bodo priradili skupni izleti. Tu se nudi najlepša prilika za našo američansko mladino. Ako torej hočete potovati udobno in hitro ter v veselju družbi svojih rojakov, je v vašem interesu, da se prijavite na spodaj navedeni naslov. Cene za pošiljanje denarja. Za \$ 2.75 100 Din Za \$ 9.15 100 Lir Za \$ 5.15 200 Din Za \$ 18.00 200 Lir Za \$ 11.75 500 Din Za \$ 26.75 500 Lir Za \$ 23.50 1,000 Din Za \$ 44.00 500 Lir Za \$ 47.00 2,000 Din Za \$ 87.50 1,000 Lir Za \$ 93.00 4,000 Din Za \$ 174.00 2,000 Lir Pošiljamo tudi v dolarjih. Vsa pisma in druge pošiljke naslovite na: LEO ZAKRAJŠEK General Travel Service, Inc. 302 E. 72nd St., New York, N. Y.

jonov dolarjev, kar znese na posamezni avtomobil okrog \$50 letno. V teh davkih so vsčete licenčne pristojbine in davki na gasolin, olje in druge avtomobilske potrebščine.

Razpošiljamo na vse kraje popolnoma garantirane starokrajске kose, ročno kovane motike, stajersko jeklo itd. Pisite po cenik se danes! Naslov:

STEPHEN STONICH Box 275 N CHISHOLM, MINN

• Zapomnite si naslov, ker ne bomo dolgo oglašali!

VAŽNO ZA VSAKOGA

KADAR pošiljate denar v stari kraj: KADAR šelite koga iz starega kraja: KADAR prodajate za vas boljše barike po manjši ceni in seveda tudi za vse izlete.

Potniki so z našim posredovanjem vedno zadovoljni. Denarne pošiljke izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

Table with columns: V JUGOSLAVIJO, V ITALIJO. Lists exchange rates for various currencies.

Navedene cene so podvržene spremeni, kakor je kurz. Pošiljamo tudi denar brzojavno in izvršujemo izplačila v dolarjih. V vašem lastnem interesu je, da pišete nam, predno se drugje poslužite, za cene in pogoje.

Slovenic Publishing Co. (Glas Naroda—Travel Bureau) 216 West 18 St., New York, N. Y.

VESEH VRST TISKOVINE

za društva in posameznike izdeluje po zmernih cenah moderno opremljena slovenska tiskarna ENAKOPRAVNOST (DNEVNIK) 6231 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio

NAZNAILO IN ZAHVALA

Zalostnih src naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem, da nas je po daljši bolezni za vedno zapustil ljubljeno soprogo in oče

Ferdinand Pregelj

Pokojnik je bil rojen v Št. Lampertu pri Litiji in je bil ob času smrti star 57 let. Pogreb se je vršil po civilnem obredu dne 5. aprila na Imperial pokopališče ob veliki udeležbi občinstva. Naj bo na tem mestu izrečena iskrena hvala vsem, ki so ga obiskovali tekom njegove dvanaestletne bolezni, ter vsem, ki so ga obiskali na mrtvaškem odru in ga spremlili na njegovem zadnjem potu. Lepa hvala tudi za korporativno udeležbo in za vence od: št. 29 JSKJ, št. 145 SNPJ in samostojnemu društvu R. Homoklonje v vesele sledečim posameznikom in družinam: R. Homoklonje; družina Ocopek, Claridge; družina Zupančič, Claridge; E. Ocopek in Eshkanian, Detroit; družina Borja, Pittsburgh; družina Bogataj, družina Vidmar, družina Jaki, družina Siften, družina Pagon F. J. Debelak, družina Senčur, Library; družina F. Midway; družina Resnik, Willock; brata Fajk, Imperial; 8-A Findley School; družina Matkovič, Sheridan. Lepa hvala vsem, ki so dali za pogreb potrebne avtomobile brezplačno na razpolago in vsem, ki so nam v urah žalosti pokazali katero koli uslugo. Lepa hvala za poslovilna govora ob odprtem grobu Mike Ušeničniku za društvo št. 145 SNPJ, in Johnu Medvedu za društvo št. 29 JSKJ. Ako je bilo pomembno, kako imo izpuščeno, naj oprost; ni se zgodilo namenoma. Vsem skupaj in vsakemu posebej naj velja naša najsrčnejša hvala. Ti pa, dragi soprogi in oče, počivaj sladko po življenjski trudi in trpljenju v ameriški zemlji. Ohranili Te bomo v živem bečem spominu. Žalujoci ostali: Mary Pregelj, soproga; Victor in Rudolph, soproga; Mary in Cecelia, hčeri. Cliff Mine, Pa., 8. maja 1936.

NAZNAILO IN ZAHVALA

Z bolesto v srcih naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da nam je nemila smrt izrgala nad našo ljubljeno soprogo oziroma mater

ROSIE ULJAN

Nepozabna pokojnica je bila rojena 28. avgusta 1888 v Zabolcu pri Ilirski Bistrici, umrla pa je dne 26. aprila 1936 v Community bolnišnici v Kane, Pa. Pokopana je bila 29. aprila na St. Charles stus pokopališče v Kane, Pa. Spadala je k družini Območar, bratje, št. 163 JSKJ in Durant City, Pa. Kako priljubljena je bila, je pokazal njen veličastni pogreb. Za njo žalujejo: Joseph Uljan, soprogi; Milan, Joseph in Frank, sinovi; Frances, omožena Gerbec, Mary, Josephine, Rosie, Stella in Gabriela, hčere; Joe, John in Tony Simičič, brati; Benigar (Cleveland, O.); nečak; Rosie Benigar (Chicago, Ill.); nečakinja; in brat in tri sestre v starem kraju, ter več sorodnikov v Kane, Pa. Iskrena hvala sledečim, ki so se pokojnice spomnili v vesele in cvetličasti: Društvo št. 163 JSKJ; Mrs. Rosie Benigar, Chicago, Ill.; Mr. in Mrs. Frank Benigar, Cleveland, O.; Mr. in Mrs. Gerbec; Joe, John in Tony Simičič, brati pokojnice; Joe Uljan, Mr. in Mrs. John Bizjak, Mr. in Mrs. Louis Skerl, Mr. in Mrs. John Udovich, Mr. John Zlatnar, Mr. in Mrs. Joe Softich, Johnsonburgh Friends, Mr. in Mrs. Mike Iskra, Mr. in Mrs. Louis Uljan, sen; Mr. Tony Stovajna in družina, Mr. in Mrs. Louis Uljan, Moose Lodge, Kane Skirt Co. Employees. — Za naše zadovolje so prispevali: Mr. in Mrs. Dan Intihar, Onville, N. Y.; Mr. in Mrs. Rosie, St. Mary's Pa.; Mr. in Mrs. Frank Kurek, Lima, Pa.; Mr. in Mrs. Tony Uljan, Kennedy, N. Y.; Mr. in Mrs. John Rossman, Kane, Pa.; Mr. in Mrs. Joe Fabec, Nunda, Pa.; Mr. in Mrs. Tony Skerl, Highland; Mr. in Mrs. Tony Roll, Kane, Pa. — Hvala vsem! Najlepša hvala vsem, ki so se udeležili pogreba, posebno Mrs. Jaksetič in Mr. F. Skerl, ki sta prišla iz Toledo, Ohio. Hvala vsem nosilec krste in vsem, ki so nam na eden ali drugi način izkazali sožalje, pomoč in naklonjenost. Ako je ime kakor rega pomotoma izpuščeno, naj oprost; ni se zgodilo namenoma. Ti pa, ljubljena soproga in nepozabna mati, počivaj mirno v ameriški zemlji. Tvoje gomilo bomo okinali s cvetličami, ker tere bomo rotili s solzami ljubezni. Ohranili Te bomo v živem ljubečem spominu do konca naših dni. Žalujoci ostali: Joseph Uljan, soprogi; Milan, Joseph in Frank, sinovi; Frances, omožena Gerbec, Mary, Josephine, Rosie, Stella in Gabriela, hčere. Kane, Pa., 4. maja 1936.

TISKOVINE od najmanjše do največje za DRUŠTVA in posameznike izdeluje lično moderna slovenska unijska tiskarna. Ameriška Domovina 6117 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, OHIO

GLAS NARODA NAJSTAREJŠI NEODVISNI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI je najbolj razširjen slovenski list v Ameriki; donosa največje svetovne novice, največjo izvirna poročila iz stare domovine; mnogo šale in preproste romanov najboljših pisateljev. Pošljite \$1.00 in pričel ga bomo pošiljati. Vsa glasma naslovite na: GLAS NARODA 216 W. 18th St., New York, N. Y.

VESEH VRST TISKOVINE za društva in posameznike izdeluje po zmernih cenah moderno opremljena slovenska tiskarna ENAKOPRAVNOST (DNEVNIK) 6231 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio

NAZNAILO IN ZAHVALA Zalostnih src naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem, da nas je po daljši bolezni za vedno zapustil ljubljeno soprogo in oče Ferdinand Pregelj. Pokojnik je bil rojen v Št. Lampertu pri Litiji in je bil ob času smrti star 57 let. Pogreb se je vršil po civilnem obredu dne 5. aprila na Imperial pokopališče ob veliki udeležbi občinstva. Naj bo na tem mestu izrečena iskrena hvala vsem, ki so ga obiskovali tekom njegove dvanaestletne bolezni, ter vsem, ki so ga obiskali na mrtvaškem odru in ga spremlili na njegovem zadnjem potu. Lepa hvala tudi za korporativno udeležbo in za vence od: št. 29 JSKJ, št. 145 SNPJ in samostojnemu društvu R. Homoklonje v vesele sledečim posameznikom in družinam: R. Homoklonje; družina Ocopek, Claridge; družina Zupančič, Claridge; E. Ocopek in Eshkanian, Detroit; družina Borja, Pittsburgh; družina Bogataj, družina Vidmar, družina Jaki, družina Siften, družina Pagon F. J. Debelak, družina Senčur, Library; družina F. Midway; družina Resnik, Willock; brata Fajk, Imperial; 8-A Findley School; družina Matkovič, Sheridan. Lepa hvala vsem, ki so dali za pogreb potrebne avtomobile brezplačno na razpolago in vsem, ki so nam v urah žalosti pokazali katero koli uslugo. Lepa hvala za poslovilna govora ob odprtem grobu Mike Ušeničniku za društvo št. 145 SNPJ, in Johnu Medvedu za društvo št. 29 JSKJ. Ako je bilo pomembno, kako imo izpuščeno, naj oprost; ni se zgodilo namenoma. Vsem skupaj in vsakemu posebej naj velja naša najsrčnejša hvala. Ti pa, dragi soprogi in oče, počivaj sladko po življenjski trudi in trpljenju v ameriški zemlji. Ohranili Te bomo v živem bečem spominu. Žalujoci ostali: Mary Pregelj, soproga; Victor in Rudolph, soproga; Mary in Cecelia, hčeri. Cliff Mine, Pa., 8. maja 1936.

NAZNAILO IN ZAHVALA Z bolesto v srcih naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da nam je nemila smrt izrgala nad našo ljubljeno soprogo oziroma mater ROSIE ULJAN. Nepozabna pokojnica je bila rojena 28. avgusta 1888 v Zabolcu pri Ilirski Bistrici, umrla pa je dne 26. aprila 1936 v Community bolnišnici v Kane, Pa. Pokopana je bila 29. aprila na St. Charles stus pokopališče v Kane, Pa. Spadala je k družini Območar, bratje, št. 163 JSKJ in Durant City, Pa. Kako priljubljena je bila, je pokazal njen veličastni pogreb. Za njo žalujejo: Joseph Uljan, soprogi; Milan, Joseph in Frank, sinovi; Frances, omožena Gerbec, Mary, Josephine, Rosie, Stella in Gabriela, hčere; Joe, John in Tony Simičič, brati; Benigar (Cleveland, O.); nečak; Rosie Benigar (Chicago, Ill.); nečakinja; in brat in tri sestre v starem kraju, ter več sorodnikov v Kane, Pa. Iskrena hvala sledečim, ki so se pokojnice spomnili v vesele in cvetličasti: Društvo št. 163 JSKJ; Mrs. Rosie Benigar, Chicago, Ill.; Mr. in Mrs. Frank Benigar, Cleveland, O.; Mr. in Mrs. Gerbec; Joe, John in Tony Simičič, brati pokojnice; Joe Uljan, Mr. in Mrs. John Bizjak, Mr. in Mrs. Louis Skerl, Mr. in Mrs. John Udovich, Mr. John Zlatnar, Mr. in Mrs. Joe Softich, Johnsonburgh Friends, Mr. in Mrs. Mike Iskra, Mr. in Mrs. Louis Uljan, sen; Mr. Tony Stovajna in družina, Mr. in Mrs. Louis Uljan, Moose Lodge, Kane Skirt Co. Employees. — Za naše zadovolje so prispevali: Mr. in Mrs. Dan Intihar, Onville, N. Y.; Mr. in Mrs. Rosie, St. Mary's Pa.; Mr. in Mrs. Frank Kurek, Lima, Pa.; Mr. in Mrs. Tony Uljan, Kennedy, N. Y.; Mr. in Mrs. John Rossman, Kane, Pa.; Mr. in Mrs. Joe Fabec, Nunda, Pa.; Mr. in Mrs. Tony Skerl, Highland; Mr. in Mrs. Tony Roll, Kane, Pa. — Hvala vsem! Najlepša hvala vsem, ki so se udeležili pogreba, posebno Mrs. Jaksetič in Mr. F. Skerl, ki sta prišla iz Toledo, Ohio. Hvala vsem nosilec krste in vsem, ki so nam na eden ali drugi način izkazali sožalje, pomoč in naklonjenost. Ako je ime kakor rega pomotoma izpuščeno, naj oprost; ni se zgodilo namenoma. Ti pa, ljubljena soproga in nepozabna mati, počivaj mirno v ameriški zemlji. Tvoje gomilo bomo okinali s cvetličami, ker tere bomo rotili s solzami ljubezni. Ohranili Te bomo v živem ljubečem spominu do konca naših dni. Žalujoci ostali: Joseph Uljan, soprogi; Milan, Joseph in Frank, sinovi; Frances, omožena Gerbec, Mary, Josephine, Rosie, Stella in Gabriela, hčere. Kane, Pa., 4. maja 1936.